

ಪ್ರಕರಂಜಿ

ಜೂನ್ 2007

ತೆಳೆನಗೆಯ ಕಾಕಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಬಾಗೂರು ಚಂದು,

ನಾಡಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯ

ವತ್ಸನ

ಕು.ಕ.

ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಸಾಯಿಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಸ್

ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್

ಆಂಡಾಳ್ ಶರ್ಮಾ

ದಂನತಿ

ಎಚ್.ಎಸ್. ನವೀನ್ ಕುಮಾರ್

ಎಸ್. ರಾಮನಾಥ್

ಲೋಕನಾಥ ದೀಕ್ಷಿತ್

ಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

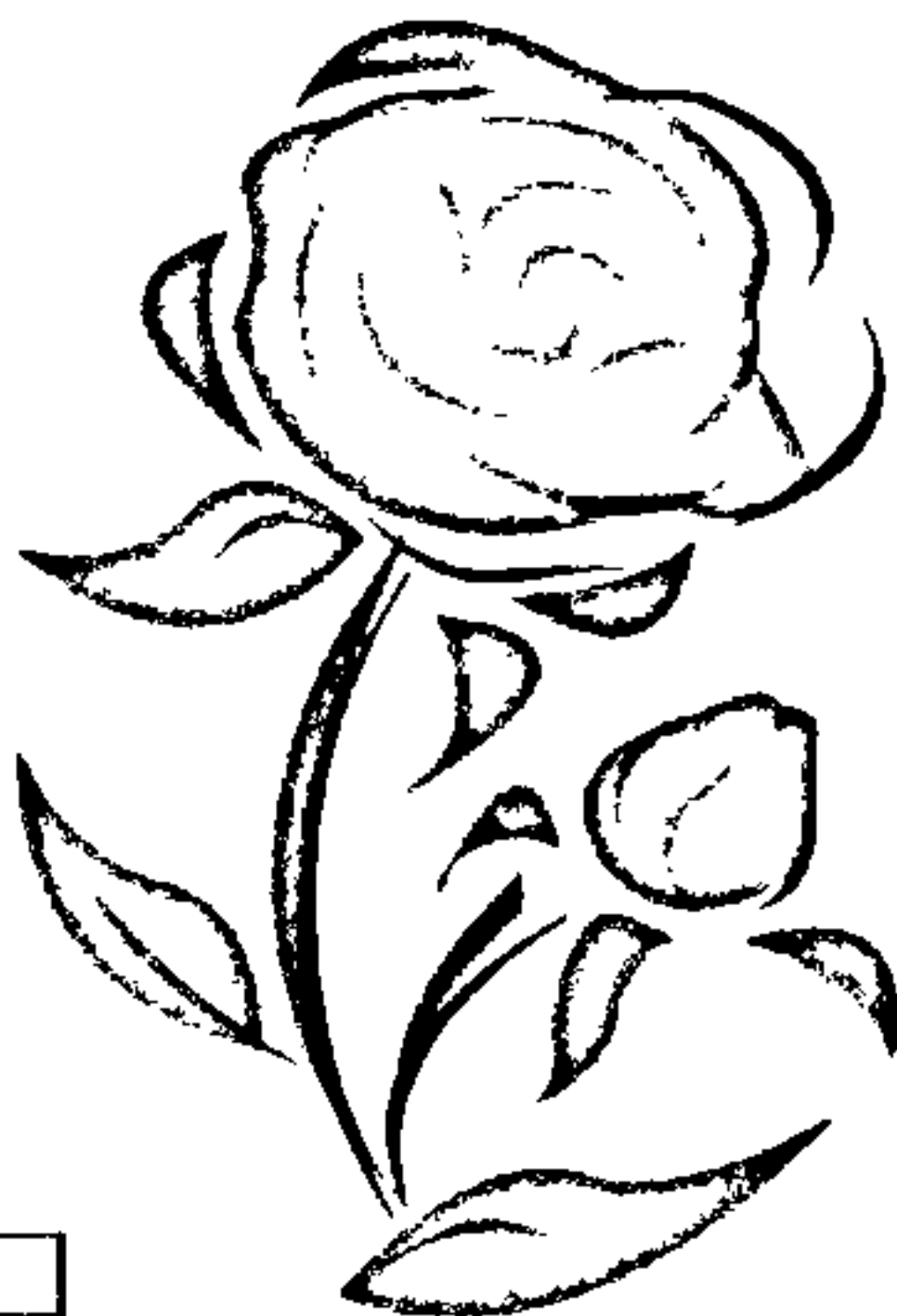
SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಉಪಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಶೇಷ ಆಧ್ಯಾಪಕರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪ್ರದೀಪ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಪತೃವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರಜೋಡಣೆ:

ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಸಂಪುಟ 24 ಸಂಚಿಕೆ - 9

ಜೂನ್ - 2007

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ.....	ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು	4
ಎನು ಕೊಡಬೇಕು?	ನಾಡಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯ	5
ಮಾಯವಾದ	ವತ್ಸನ	10
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	17
ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	19
ಸಾವಲ್ಲೂ ಅರಳುವ...	ಸಾಯಿಲಕ್ಷ್ಮಿ .ಎಸ್	21
ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆಬಾಗಿಲು	ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್	25
ವರಾನ್ದೇಷಣೆ	ಆಂಡಾಳ್ ಶರ್ಮಾ	28
ತುಂತುರು	ದಂನಲ	33
ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲೋ	ಎಚ್.ಎಸ್. ನವೀನ್ ಕುಮಾರ್	34
ಉಕ್ತಿ ಚಾಟೂಕ್ತಿ	ಎಸ್. ರಾಮನಾಥ್	37
ಪ್ರೀತಿ ಪಾಠ	ಲೋಕನಾಥ ದೀಕ್ಷಿತ್	38

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 ದೂರವಾಣಿ: 080- 23345259

email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,

ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಘೇಸ್,

ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. email: brmurthy@dataone.in

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಗೌಡರ ರಾಜಧರ್ಮ; ಮೂರಂಶದ ಸೂತ್ರ

- ಸುದ್ದಿ

ಆರು ಹಿತವರು....?!

★★★

ಮೌಲ್ಯ ವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಧಾರಾಳ ಹಣ

- ಸುದ್ದಿ

VAT ಅಂದರೆ ಸುಲಭ!!

★★★

VAT ನಿಂದ ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಕೊಕ್

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಆದರೆ ಅದು ಟೀಬಲ್ ಕೆಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ?!

★★★

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ

- ಮರಡೋನಾ

ಅವರಿಗೆ 'ದೇವರ ಕೈ' ಆಶೀರ್ವಾದ ಇರಲಿ!!

★★★

ಬಾಂಗ್ಲಾ ಸರಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಡ ಇಲ್ಲ

- ದ್ರಾವಿಡ್

ಒತ್ತಡ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥ ಹುಡುಕಬೇಕು ಈಗ !!

★★★

ಸಿ.ಇ.ಟಿ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು

- ಸುದ್ದಿ

ಇದೂ ಸುದ್ದಿಯಾಗುವ ದುರ್ದೈವಿ ನಮ್ಮದು ಅಂತ ಅಪರಂಜಿ ಮರುಗಿದಳಂತೆ!

★★★

ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಪ್ರತಿಮೆ ಬೇಡ

- ಹೇಳಿಕೆ

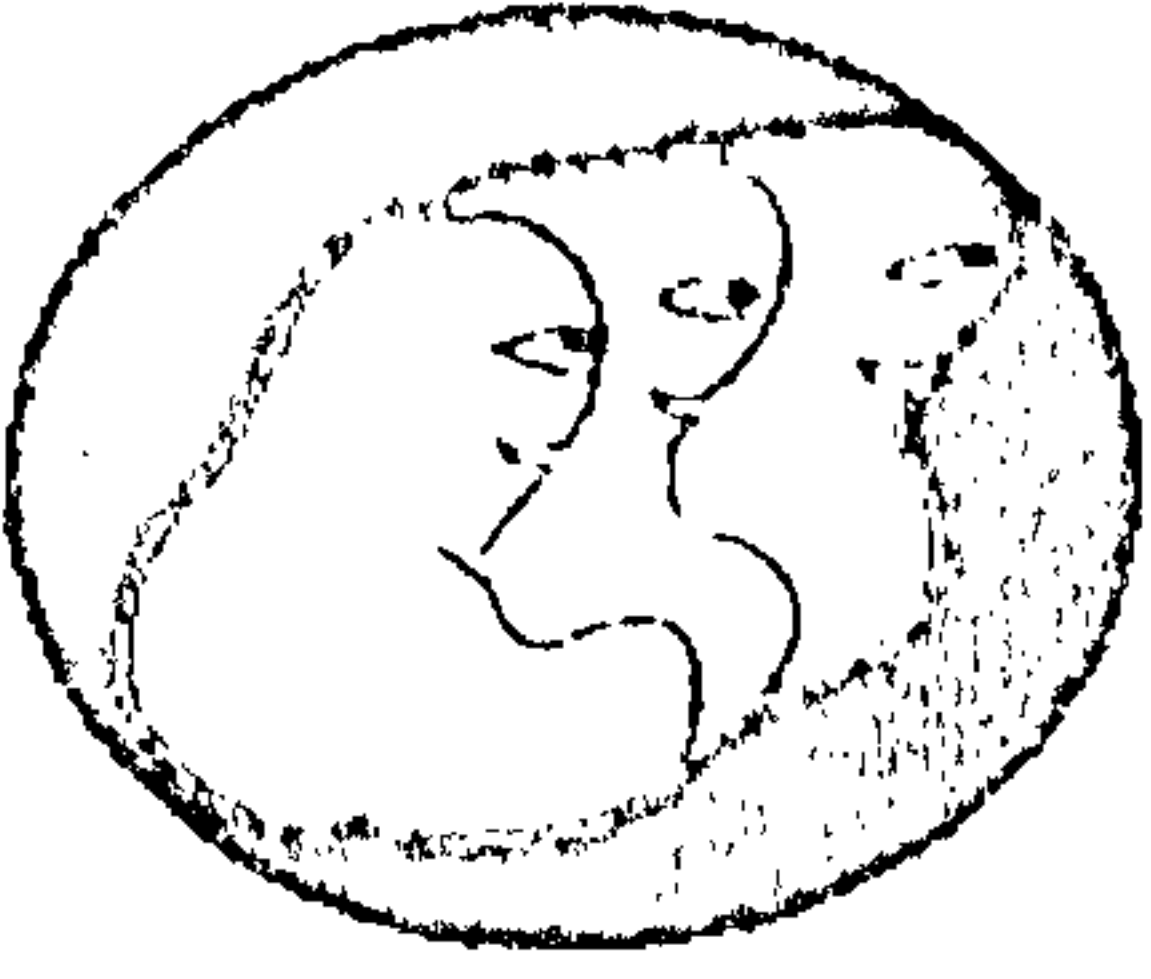
ಇಬ್ಬರೂ ನಸುನಕ್ಕರಂತೆ!!

★★★

ಮಾನಸಿಕ ವೈದ್ಯರು ಅವರ ಕೆಲವು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಮೂರು ಮೂರ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು 59 ಅಂದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅವನು ಬುಧವಾರ ಅಂದ. ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಜಾರಾಯಿತು. ಸರಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಅಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅವನು ಮೂರು ಮೂರ್ತಿ ಒಂಭತ್ತು ಅಂದ. ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಂತ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ ಸಾರ್ ಬುಧವಾರವನ್ನು 59ರಿಂದ ಗುಣಿಸಿದೆ ಅಂದ.

★★★

ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮನೇಲಿ ನಲ್ಲಿ ಪೋರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವರು ಒಬ್ಬ ನಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವವನನ್ನು ಕರೆದು ಎಲ್ಲಾ ನಲ್ಲಿಗಳನ್ನೂ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ನಲ್ಲಿಗಳನ್ನೂ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಅಂದ. ಡಾಕ್ಟರು ಗಾಭರಿಯಾಗಿ ಏನೂ, ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯೀ, ನಾನು ಡಾಕ್ಟರಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನನ್ನ ರೋಗಿಗಳಿಂದ ತಗೋಳ್ಳಲು ನೀನು ನೋಡಿದರೆ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳ್ತಾ ಇದೀಯೆ ಅಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವವನು ಹೇಳಿದ ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ನಾನೂ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತಗೋತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಇದು ನಾಡಿಗೇರ್ ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಜನ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ವರ್ಷ. ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ ನಾಡಿಗೇರರು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ 'ಮಲ್ಲಿಗೆ' ಪತ್ರಿಕೆ, ನಾಡಿಗೇರರು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಒಡನಾಟ

ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಉದಯಬಾಸು ಕಲಾಸಂಘ, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಾಡಿಗೇರರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಿವೆ. ಪ್ರೆ.ಎನ್. ಗುಂಡೂರಾವ್ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ನಾಡಿಗೇರರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯಲೇಖನಗಳ ಸಂಕಲನ 'ಬೆಸ್ಟ್ ಆಫ್ ನಾಡಿಗೇರ್' ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗುಂಡೂರಾಯರು ನಾಡಿಗೇರರ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳ ಬಿಜ್ಜಿಯಾಗ್ರಾಫಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಡಿಗೇರರು ಹೆಚ್ಚು ಓದಿದವರಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರಕರ್ತರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ನಾಡಿನ ಅಂದಿನ ಹಲವು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ನಾಡಿಗೇರರು ಬರೆದಷ್ಟು ಹರಟೆ/ನಗೆಬರಹಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಬರೆದಿರಲಾರರು. ಇದಕ್ಕೆ ಅತಿಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ - ನಾಡಿಗೇರರು ತಾವೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು. ಹೀಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವುದು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ.

ನಾಡಿಗೇರರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯ ಬಗೆಗೆ ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ: 'ನಾಡಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯರ 'ಮೆಲ್ಲೋಗರ', 'ಹರಕು ಮುರುಕು', 'ಕಸದಬುಟ್ಟಿ', 'ತಲೆಹರಟೆ' ಮುಂತಾದವು ಜನರಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ (ಯಾವ ವೈಚಾರಿಕ ಗೊಂದಲದಿಂದಲೂ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳ್ಳದ) ಹಾಸ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಬರಹಗಳಾಗಿವೆ. ನಾಡಿಗೇರರು ವ್ಯವಹಾರದ ಲೋಕದ ನೂರಾರು ಬಹಿರಂಗ ಚರ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಹಾಸ್ಯದ ಲೇಪಕೊಟ್ಟು ಒಕ್ಕಣಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ ಕೊರಕಲು ಜಾಗಗಳ ಸಚಿತ್ರ ವರದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಗೆಬುಗ್ಗೆಯೆಬ್ಬಿಸುವುದೇ ಇವರ ಹರಟೆಗಳ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.'

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 1960ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಅ.ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ತಮ್ಮ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಚಳುವಳಿಯ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರಾಗಿ ನೂರಾರು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹಾಸ್ಯಲೇಖನಗಳಲ್ಲದೆ ನಾಡಿಗೇರರು ಹಲವಾರು ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯುವ ಬರಹಗಾರರನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿರುವ 'ಏನು ಕೊಡಬೇಕು?' ಬೆಸ್ಟ್ ಆಫ್ ನಾಡಿಗೇರ್ ಸಂಕಲನದ ಮೊದಲ ಲೇಖನ. ಇದು ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ಮೂವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ದೂರದ ಸಂಬಂಧದ ಮದುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಸೋಪ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಏನು ಕೊಡಬೇಕು?

- ನಾಡಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯ

ಈ ವರ್ಷವಂತೂ ಜನಗಳು ಅದೇನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಇಷ್ಟು ತುರ್ತಾಗಿ ಅದೇಕೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸೋಡಿದರೂ ವಾಲಗ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸೋಡಿದರೂ ಮೈಕಾಸುರನ ಹಾವಳಿ. ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಟಪಾಲುಗಳೆಲ್ಲ ಬರೀ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೇ!

ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಅವರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ನಿಮ್ಮ ಗಂಟು ಹೋಗೋದಾದರೂ ಏನು ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು. ಗಂಟು ಹೋಗುವ ವಿಷಯ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟು ಕಟುವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

ಕೆಲವು ಮದುವೆಗಳಿಗೆ ಸಂಜೆ ಹೋಗಿ ಕಾಯಿಬುರುಡೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರಾಯಿತು, ಇನ್ನು ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ನೆಂಟಸ್ಸನ, ಸ್ನೇಹ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮದುವೆ ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ನನಗಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ. ಚೇಚಿ ಮದುವೆಗೆ ನಾವು (ನಾನು+ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ) ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಚೇಚಿ ಎಂದರೆ ಯಾರು ಗೊತ್ತೋ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅಕ್ಕನ ಭಾವಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ ತಮ್ಮ... ಶೇಷ.

“ಅವನಿಗೆ ಏನು ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಏನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೇ?” ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಮದುವೆಗೆ ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಬರೋದಿಲ್ಲ”

ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಕೆಟ್ಟಗಿದ್ದ ಮುಖವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಳು.

“ಯಾಕೆ?” ಮತ್ಯಾವ ಹೊಸ ಅಣುಬಾಂಬು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದೆ.

“ಮರ್ಯಾದೆ ಬರೋ ಯಾವ ಸೀರೆಯೂ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ...”

“ಸೀರೆಯಿಂದ ಮರ್ಯಾದೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ?”

“ಛಿ, ಛಿ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಂಟಿ, ಹರಕು ತುಂಡುಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ...”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೊಂದು ಸೀರೆ ತರಬೇಕು ಅನ್ನು...”

“ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆನು?”

“ಸರಿ ನಿನಗೊಂದು ಸೀರೆ ತಂದರಾಯಿತು... ಚೇಚಿಗೆ ಏನು ತರೋಣ?”

“ಹೌದು ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಯಾವುದೂ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ...”

“ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸಿಗರೇಟ್ ಕೇಸ್ ತಂದರೆ ಹೇಗೆ?”

“ಅವನು ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇಡೋದಿಲ್ಲ”

“ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ?”

“ಅವನು ಸರಸ್ವತಿಯ ರತ್ನ”

“ಇರಬಹುದು, ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರ ಕೋಕಶಾಸ್ತ್ರ ಸುಖದಾಂಪತ್ಯ - ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ?”

“ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗೋ ರುಕ್ಕು ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯೋಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿದೆ...” ಎಂದು ಮೂತಿ ತಿರುವಿದಳು.

“ಈಗ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಿತು.. ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸೋಪ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ?”

“ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಲೀಲಾನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಚೇಚಿಗೆ ಕೊಡೋಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ಸೋಪ್ ಬಾಕ್ಸ್ ತಗೊಂಡಿದ್ದನ್ನ ತೋರಿಸಿದಳು”

“ಅಂದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮದುವೇಲಿ ಮೂರು ಬೆಳ್ಳಿ ಸೋಪ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ಗಳು ಬಂದಿದ್ದವಲ್ಲ. ಏನಾದವು?”

“ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಒಕ್ಕಲಗಿತ್ತಿ ಕೆಂಪಿ ಕದ್ದಳು...”

“ಯಾವುದೂ ಬೇಡ. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡೋಣ...”

“ಅದು ಬೇಡ, ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಗುತ್ತೆ. ‘ನಮಗೆ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲೇ, ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿನೇ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಾರೆ.”

“ಈಚೆಗೆ ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲ, ಸುಡುಗಾಡು, ಸ್ಟೇನ್ ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲಿನ ಏನಾದರೂ ಪದಾರ್ಥ ಕೊಟ್ಟರೆ?”

“ಧೂ ಕಬ್ಬಿಣಾನ ಯಾರಾದ್ರೂ ಕೊಡ್ತಾರಾ?”

“ಪೋಟೋ ಫ್ರೇಂ ಕೊಡೋಣ.”

“ರುಕ್ಕೂನ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಆಸೆಗೆ ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದೀನಿ... ಅವಳ ರೂಪಕ್ಕೆಲ್ಲ.. ಅಂತ ಮೊನ್ನೆ ಚೇಚಿ ಹೇಳಿದ. ಇನ್ನು ಅವನು ಅವಳ ಜೊತೆ ಪೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊತಾನೆಯೇ?”

“ಯಾವುದಾದರೂ ಬೆಳ್ಳಿಯ ದೇವರ ಪೋಟೋ ಕೊಡೋಣ.”

“ಅವನು ಶುದ್ಧ ನಾಸ್ತಿಕ, ಅವನಿಗೆ ದೇವರೊಂದು ಕೇಡು!”

“ಸೊಗಸಾದ ಸೂಟಾಲ್ ಟೈ ಕೊಡಿಸಿದರೆ?”

“ಅವನು ಪ್ಯಾಂಟು, ಷರ್ಟ್ ಹಾಕೋದಿಲ್ಲ, ಪಾಯಿಜಾಮಾ, ಜುಬ್ಬ”

“ಹಾಗಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾತರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡೋಣ?”

“ಉಹಂ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ - ಕಂಡರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ಅದನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡೋದು!”

“ಟೆನ್ನಿಸ್, ಕ್ರಿಕೆಟ್, ಬ್ಯಾಡ್‌ಮಿಂಟನ್ - ಇಂಥ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಟದ ಬ್ಯಾಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ?”

“ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಆಟವೆಂದರೆ ಇಸ್ಪೀಟು ಆಟ... ಮದುವೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಇಸ್ಪೀಟು ಪ್ಯಾಕು ಕೊಡೋದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದಿಲ್ಲ.”

“ಚೆನ್ನದ ಉಂಗುರ ಕೊಡೋಣ...” ನನ್ನ ಯೋಚನೆಗೆ ನಾನೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟೆ.

“ಸುಮ್ಮಿರ್ರೀ ಸಾಕೂ... ಪೊಲೀಸಿನವರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದಾರು... ಚೆನ್ನವಂತೆ ಚೆನ್ನ... ಏನಿದ್ದರೂ 14 ಕ್ಯಾರೆಟ್ಟೇ. ಕೊಡೋದು ಕೊಡ್ತಾ ಅದನ್ನು ಕೊಡೋದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದಿಲ್ಲ.”

“ರುಕ್ಕೂಗೆ ಒಂದು ಬ್ಲಾಸ್ ಪೀಸ್, ಅವನಿಗೊಂದು ಜರತಾರಿ ಶಲ್ಯಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ?” ಕೊನೆಗೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಿತೆಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.

“ನೋಡಿ ರುಕ್ಕೂಗೆ ನೂರು ಜನ ಬ್ಲಾಸ್ ಪೀಸುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನೇ ನಾವು ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ? ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಮಾದರಿಯದು ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಚೀಜಿಗೆ ಶಲ್ಯ ಕೊಡುವುದು ಸಹ ಬೇಡ...”

“ಏಕೆ?”

“ಈಚೆಗೆ ಸಂಗೀತಗಾರರು, ಹರಿಕಥೆ ದಾಸರು ಸಹ ಶಲ್ಯ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೋದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಚೀಜಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ ಅವನು ಜುಬ್ಬು, ಪಾಯಿಜಾಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೋದು ಅಂತ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಶಲ್ಯ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಅವನು ಬುಡಬುಡಕಿಯವರ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತಾನೆ” ಎಂದು ತನ್ನ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

ಮದುವೆ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡುವುದು ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆ. ಅದೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನಾವು ಯೋಚನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಧಾರೆ ಎಂಬುವುದೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಿಜಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಸವಾಲು. ಚೀಜಿಗೆ ಮತ್ತು ರುಕ್ಕೂಗೆ ಒಂದು ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡೋದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಹೊಳೆಯದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ?

“ಸರಿ, ಚೀಜಿ ಮದುವೆ ಎಂದು?” ನನ್ನಾಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಇವತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಂಟು ದಿನಕ್ಕೆ ಇದೆ”

“ಉಡುಗೊರೆಗೆ ಈಗಲೇ ಏನು ಅವಸರ? ನಾಳೆಯೋ ನಾಡಿದ್ದೋ ಏನಾದರೂ ತಂದರೆ ಆಯಿತು...”

.... ಸದ್ಯ ಎರಡು ದಿನ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟೆ.

“ಉಡುಗೂರೆ ಏನಾದರೂ ತಂದರಾಯಿತು ಬಿಡಿ, ಅದೇನು ಮಹಾ... ಸೀರೆ ತರೋದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಹೋಗೋಣ?”

“ಹೋದರಾಯಿತು.. ಹಾಗೇ ಉಡುಗೂರೆಗಳನ್ನು ತಂದರಾಯಿತು. ಸೀರೆ ಈಗ ಅಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಂಟೀ? ಬರುವ ತಿಂಗಳೋ, ಆಚೆಯ ತಿಂಗಳೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರೋ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಟ್ರಂಕಿನ ತುಂಬ ನಿನ್ನ ಸೀರೆಗಳಿವೆ...”

“ಗಂಡಸರಿಗೆ ಇವೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗೋದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಸೀರೆಗಳು, ಅವು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಉಡುವವು. ಒಂದು ವಾಯಿಲ್ ಸೀರೆ ಇದೆ - ಅದು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗೋವಾಗ ಉಡೋದು, ಆ ಸೈಲಾನ್ ಸೀರೆ - ಲಾಲ್‌ಬಾಗಿಗೋ, ಕಬ್ಬನ್‌ವಾರ್ಕಿಗೋ ಹೋಗೋವಾಗ ಉಡೋದು. ನೀರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರೋ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ - ಅದು ನೆಂಟರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋವಾಗ ಉಡೋದು. ಆ ದೊಡ್ಡಸೀರೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಜರತಾರೀದು - ಅದು ಗೌರಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಉಡೋದು...”

“ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಣ್ಣೆ ಕಾಫಿಪುಡಿ, ಕೈಗಡ ತರುವಾಗ ಯಾವ ಸೀರೆ ಉಡಬೇಕು?”

- ಕೊಂಚ ಖಾರವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದೆ.

“ನಿಮಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗೋ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹಣೆಯಬರಹ ಹೀಗೇಕೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು... ಮುಖ್ಯ ನನ್ನ ಗ್ರಹಚಾರ.. ನಾನು ಅದಕ್ಕೇ ಚೇಚಿ ಮದುವೆಗೆ ಬರೋದಿಲ್ಲಾಂತ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ನೆಂಟರೂ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನಕ್ಕೆ ವಿಮಲಾನ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸೀರೆ ಇವೆ.. ಅದಕ್ಕೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕು...”

- ಎಂದು ಡೀಸಲ್ ಗಾಡಿಯು ಪುಸ್ ಅನ್ನುವಂತೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಂದಳು.

“ಸರಿ, ಸೀರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರಾಯಿತು.. ಯಾವ ತರಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?”

“ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪದ್ಧಮ್ಮ ಮೊನ್ನೆ ತಂದಿದಾರೆ. ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲೂಮಿನದು, ಆನಂದ ಕಲರ್, ಸರಸ್ವತಿ ಕಲರ್ ಎರಡೂ ತಂದಿದಾರೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಹೂಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಟಿಂಪಲ್ ಬಾರ್ಡರ್, ಒಂದು ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಬಾರ್ಡರ್...”

“ನೀನು ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು ಎರಡು ಸೀರೆ ತರಬೇಕುಂತಲೇ?”

- ಕೋಪ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ಒಂದು ಸೀರೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ತರ್ತಾರಾ? ಮುತ್ಯೆದೆಯರಿಗೆ ಒಂದು ಸೀರೆ ತರಬಾರದು. ನೋಡಿ, ವೆಂಕೂಬಾಯಿಯವರಿಗೆ ಅವರ ಯಜಮಾನರು ಒಂದು ಸೀರೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟರು.... ಎಂಟು ದಿನಕ್ಕೆ ಅವರ ಯಜಮಾನರು ಸ್ವಾಮೀ ಪಾದ ಸೇರಿದರು.”

“ವೆಂಕಮ್ಮನವರ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು?”

“ಎಂಬತ್ತೊಂದು..”

“ಮುದುಕ... ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಸತ್ತುಹೋದರು. ಅವರ ಸಾವಿಗೂ, ಅವರು ಒಂದು ಸೀರೆ ತಂದಿದ್ದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ?”

“ಅದೇ ನಿಮಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ ಹೇಳಿ... ಈಗ ಮದುವೆಗೆ ಬರೋದಿಲ್ಲಾಂತ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ...”

ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದೊಂದು ಧರ್ಮ ಸಂಕಟದ ಮದುವೆ ಆಗಿತ್ತು. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಪ್ಪುರಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಆಗಬೇಕಿತ್ತು.

“ಆನಂದ, ಸರಸ್ವತಿ ಅಂತ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪದ್ಮಮ್ಮನವರು ತಂದಿರುವವು.. ಅವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತೆ?”

“ಅಯ್ಯೋ, ಅವಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಡ್ಡೂ ಇಲ್ಲ... ಮೂವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು... ಎರಡು ಸೀರೆಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ಅಷ್ಟೇ...”

“ಆಗಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡೋಣ...” ಮಂತ್ರಿಗಳಂತೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಇತ್ತೆ.

“ಅದಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಚ್ ಆಗೋ ಎರಡು ಲಾನ್ ರವಿಕೆ ಬಟ್ಟೆ..”

“ಸೀರೆ ಜೊತೆಗೆ ಬ್ಲಾಸ್‌ಪೀಸ್ ತರಬೇಕಲ್ಲ...”

“ಲಂಗಗಳೆಲ್ಲ ಚಿಂದಿ ಆಗಿವೆ... ನಾಲ್ಕು ಹೊಲಿಸಬೇಕು...”

“ಅದೆಷ್ಟಾಗುತ್ತೆ ಹೊಲಿಸಿದರಾಯಿತು.”

“ಚಪ್ಪಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ... ಈಗ ಹೊಸ ನಮೂನೆ ಹೈ ಹೀಲ್ಡ್ ಕನಕಾಂಗಿ. ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆ ಸೀರೆಗಳಿಗೆ ಅದು ಮ್ಯಾಚ್ ಆಗುತ್ತೆ...”

“ಮದುವೆ ಆಗೋವಳು, ರುಕ್ಕೂನೋ, ನೀನೋ?”

“ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ನನಗೆ ಯಾವುದೂ ಬೇಡ... ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರ್ತೇನೆ ಮದುವೆಗೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ...”

“ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಹೇಳಿಬಿಡು....” ಎಂತ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

“ಸದ್ಯ ಏನೂ ನೆನಪಾಗಲೊಲ್ಲದು, ನನ್ನ ತಲೆಯೇ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ಹಾಗಿದೆ. ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಮಾಯವಾದ ಮದರ್ ಬೋರ್ಡ್

- ವತ್ಸನ್

‘ಸರೋಜಮ್ಮ’

ಶರಲೇಖನ ಕೂಗಿಗೆ ಸರೋಜಮ್ಮ ಎದ್ದನೋ ಬಿದ್ದನೋ ಅಂತ ಓಡಿ ಬಂದರು.

‘ತಿಂಡಿಗೆ ಏನ್ನಾಡಿದೀರಮ್ಮ’

‘ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ, ಕಾಫಿ’

‘ಸರೋಜಮ್ಮ ನೀವು ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆನ ದಿನಿನಾಗಿ ಮಾಡ್ತೀರ. ಆದ್ರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೋರಿಕೆ. ಕಾವಲಿ ಮೇಲೆ ದೋಸೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ , ಪಲ್ಯ ಇಡುಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ಕೆಂಪು ಚಟ್ನಿ ಮಾತ್ರ ಹಚ್ಚಬೇಡಿ. ಬೇಕಾದ್ರೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೋಲಿನಲ್ಲಿ ಇಡಿ. ಬೇಕಾದೋರು ಹಾಕ್ಕೋ ಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ ಕಾಫಿಗೆ ಅರ್ಧಾನೇ ಚಮಚ ಸಕ್ಕರೆ. ನನ್ನ ಗ್ಲಾಕೋಸ್ ಟಾಲರೆನ್ಸ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಐಬು ಅಂತ ಆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ ಚಂಡಾಲ’ ಸರೋಜಮ್ಮನವರಿಗೆ ಆದೇಶಕೊಟ್ಟು ಶರಲೇಖ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋದ.. ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ನಾನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ.

ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬಾಗಿಲಿನ ಕರೆಗಂಟೆ ಕಿಚಿಕಿಚ್ ಅಂತ ಹಲ್ಲಿತರಹ ಲೊಚಗುಟ್ಟಿತು. ಅದು ಲೊಚಗುಟ್ಟಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಮೈ ಪರಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಒಂದೇ ಫ್ಲಾಟಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲೇ.

ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ. ವಿವೇಕ್!

‘ಅರೆ, ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗು ಇಷ್ಟು ದೂರ! ಏನೋ ವಿಶೇಷ ಇರಲೇ ಬೇಕು . ಬಾ ವಿವೇಕ್ ಕೂತ್ಕೋ. ಶರಲೇಖ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದಾನೆ. ಸರೋಜಮ್ಮ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ. ಇಲ್ಲೇ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುವೆಯಂತೆ’ ಅಂತ ಉಪಚರಿಸಿದೆ.

ವಿವೇಕ್ ಲಸ್ತದ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಪೋಲೀಸ್ ಆಫೀಸರ್. ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳನ್ನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳಿಸಿರುವ ಲಸ್ತದ ಶರಲೇಖನನ್ನ ತನ್ನ ಗುರು ಅಂತ ಕರೀತಾನೆ. ಶರಲೇಖ ಸಹಾ ವಿವೇಕನನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸಹಾಯ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

‘ದೋಸೆ ಗೀಸೆಗೆಲ್ಲಾ ಟೈಂ ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ಒಂದು ಅರ್ಟ್‌ಲೆಟ್ ಕೇಸ್ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದೆ...’ ಅಂತ ವಿವೇಕ್ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಶರಲೇಖ ಟವಲು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ.

‘ಲಸ್ತದ , ಈಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ, ಕೆಲಸ ಶುರು ಆದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತೋ, ಬಾ, ತಿಂಡಿ ತಿಂತಾನೇ ಕೇಸಿನ ವಿವರ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸುವೆಯಂತೆ.’

ಉಪಹಾರದ ನಡುವೆ ವಿವೇಕ್ ತನ್ನ ವಿವರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

‘ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಸಿ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರೋ ವಸುಧಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಭೂ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಡೋ ಸೌಲಭ್ಯ ಇದೆ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ. ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಡಾ|| ನೆಡುಂಝಳಿಯನ್ ಅಂತ. ಬಹು ಮೇಧಾವಿ. ಹಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತು ಕತೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಿತ್ತು ನೋಡಿ, ಭೂ ಕಬಳಿಕೆ, ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೆಲಾನ ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳು ನುಂಗ್ತಾ ಇವೆ, ಸರ್ಕಾರ ಏನೂ ಮಾಡ್ತಾ ಇಲ್ಲಾಂತೆಲ್ಲಾ ದೂರುಗಳು ಬಂದಾಗ ಸಚಿವರು ಈ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕರು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳು ಯಾರು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರೀ ಭೂಮಿ ಕಬಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ? ಅಂತ ಸಚಿವರು ಕೇಳಿದರು.’

ಶರಲೇಖ ಕೆಂಪು ಚಟ್ಟೀನ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆಗೆ ನೆಂಜಿಕೊಂಡೇ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ದೋಸೆಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಡಿ ಅಂತ ಏಕೆ ಹೇಳಿದನೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ವಿವೇಕನ ಮಾತುಕೇಳಿ, ಶರಲೇಖ

‘ಅಂಥಾ ವಿಷಯಾನೆಲ್ಲಾ ಸೈಟಿಗೇ ಹೋಗಿ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಲ್ಲೇ ಲಸ್ತದ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತಜ್ಞನಿಂದ ಆ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

‘ನೀವು ಯಾವ ಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೀರಾ ಸಾರ್. ಇದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಯುಗ. ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿ ನಮ್ಮ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಯಂತ್ರಗಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುತ್ತೆ. ಅದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುವ ಜಾಣತನ ಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಚಿವರು ನೆಡುಂಝಳಿಯನ್ ಸಾರ್ ನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದ್ದು’

‘ಆಮೇಲೇನಾಯ್ತು?’

‘ಇದು ಬಹಳ ಗೌಪ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೀನಿ. ಮೂರು ತಿಂಗಳು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ ಒಂದು ಹೊಸ ಸ್ಕಾನರ್ ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿವೇಶನದ ಭೂಪಟದಮೇಲೆ ಈ ಸ್ಕಾನರ್ ಆಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಆ ಭೂಪಟದಲ್ಲಿ ಇರೋ ಭೂಮಿಯ ನಿಜವಾದ ಮಾಲಿಕನ ಹೆಸರು ಕುಲ ಗೋತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಪೋಟೋ ಸಮೇತ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತೆರೆಯಮೇಲೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ.

ಹೋದ ವಾರ ತಾನೆ ಈ ಯಂತ್ರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದನ್ನ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದ್ರಂತೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆಗೆ ಸರ್ಕಾರೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ

ಡೆಮಾನ್ಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಇತ್ತು. ನಾಳೆ ಸಚಿವ ಮಂಡಲಿ ಕೂಡಾ ಈ ಯಂತ್ರದ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ಬರೋದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ....'

'ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏನಾಯ್ತು?' ನನಗೋ ಕುತೂಹಲ.

'ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಯಾರೋ ದುರುಳಾತ್ಮರು ಈ ಯಂತ್ರದ ಮದರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಕಡ್ಡು ಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ. ಮದರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಜೀವಾಳ. ಅದಿಲ್ಲೆ ಅದೊಂದು ಬರೀ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ.'

'ಹಾಗಾದ್ರೆ ಡೆಮೋ ಗತಿ?'

'ನೆಡುಂಝಳಿಯನ್ ಸಿಕ್‌ಲೀವ್ ಹಾಕಿ ಡೆಮೋನ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿಸ್ಕೊಂಡಿದಾರೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಘಂಟೆಗೆ ನಮ್ ಬಾಸ್‌ಗೆ ನ್ಯೂಸ್ ಬಂತು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದರು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಈಗಲೇ ನೆಡುಂಝಳಿಯನ್ ಲ್ಯಾಬ್‌ಗೇ ನೇರವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾರೆ'

ಬೇಗ ಬೇಗ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಲಸ್ಮದನ ಪೋಲೀಸ್ ವ್ಯಾನ್ ಹತ್ತಿ ನಾವು ಸಿ ವಿ ರಾಮನ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಬಹು ಮಹಡಿ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ನೆಡುಂಝಳಿಯನ್ ಅಫೀಸ್.

ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಒಂದು ತೀರಾ ಸಣಕಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕೂತಿತ್ತು. ರೇಖಾಗಣಿತದ ಪಿತ್ರೆಯೊಡನೆ ಏನಾದರೂ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿ, 'ಸರಳ ರೇಖೆಗೆ ಉದ್ದ ಇರುತ್ತೆ, ಆದರೆ ದಪ್ಪ ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾರ್ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ದರ್ಶನ' ಎಂದು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ಕೋಟಿಗೆ ವಿವರಿಸ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನೇ ನೆಡುಂಝಳಿಯನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದ. ಲಸ್ಮದನ ಬಾಸ್ ಐಜಿಪಿ ರೆಡ್ಡಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರು ಶರಲೇಖನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಶರಲೇಖ ವಿಷಯ ತುರ್ತಿನದು. ನೆಡುಂಝಳಿಯನ್ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಆಗಿರೋದು ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಕಳವೇ ಇರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆವರೆಗೂ ಡಾಕ್ಟರು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರಂತೆ. ಆಫೀಸಿನ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದರಂತೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ. ಮದರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾತ್ರಾ ಮಾಯ. ಈ ಕೇಸ್ ಸಾಲ್ವ್ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡಿ.'

ಶರಲೇಖ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಫೀಸ್ ರೂಮಿನ ಸುತ್ತ ಒಂದು ವಿಹಂಗಮ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ತನ್ನ ಭೂತಗನ್ನಡಿಯದ ಕೆಳಗೆ ಹಾಸಿದ್ದ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇವನೊಂದಿಗೆ ಓಡಾಡಿ ನನಗೆ ಇವನ ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಅವನು ತನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಸುವವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾದು ಕುಳಿತೆ. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಗಂಟಿಯ ತಪಾಸಣೆಯ ನಂತರ ಶರಲೇಖ ಡಾ|| ನೆಡುಂಝಳಿಯನ್ ಅವರನ್ನ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ,

‘ನೆಡುಂರು ಅಥವಾ ರುಳಿಯನ್ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಿ? ಪೂರ್ತಿ ಹೆಸರು ತೀರಾ ಉದ್ದ ಕಾಲಹರಣ ಆಗುತ್ತೆ.’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ.

ಪಾಪ, ಮೊದಲೇ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಣ ಇನ್ನೂ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡಿತು. ‘ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಕರೀರಿ. ಸ್ಕಾನರ್ ಪುನಃ ಫಂಕ್ಷನಲ್ ಆಗೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತೆ. ಥ್ರೀ ಮಂತ್ಸ್ ಯಫರ್ಸ್ ಡೌನ್ ದ ಡ್ರೇನ್’ ಅಂತ ಆತ ಹಲುಬಿದರು.

‘ನೆಡುಂರು , ಡೋಂಟ್ ವರಿ... ವಿ ವಿಲ್ ಡೂ ಅವರ್ ಬೆಸ್ಟ್ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಏನೇನಾಯಿತು ಅನ್ನೋದನ್ನ ಯಾವ ವಿವರವೂ ತಪ್ಪದಂತೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಹೇಳಿ.’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ನೋಟ್ ಬ್ಯಾಡ್ ತೆಗೆದ..

ರುಳಿಯನ್ ತನ್ನ ವಿವರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

‘ನಿನ್ನ ಪೂರ್ತಿ ದಿನ ನಾನೂ ಮತ್ತು ಕನಕವಲ್ಲಿ ಇದೇ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ಕನಕವಲ್ಲಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರು. ನನ್ನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್. ಬಹು ಸಂಭಾವಿತೆ. ನನಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಪರಿಚಯ. ಇವತ್ತಿನ ಡೆಮೋಗೆ ಆಕೆ ನಿನ್ನ ಪೈನಲ್ ಚೆಕಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿದ್ದಳು. ಎಂಟು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳ ಕೆಲಸ ಒಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಾಳೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆಫೀಸ್ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. ನಾನೇ ಅವಳನ್ನ ಅವಳ ಫ್ಲಾಟಿಗೆ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಸ್ಕಾನರ್ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮದರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾತ್ರಾ ಮಂಗಮಾಯ.’

‘ಕನಕವಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ?’

‘ನಾನೇ ಬರಬೇಡ ಅಂದೆ. ಜನ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ರೆ ಪೋಲೀಸಿನೋರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆ ಆಗಬಹುದು ಅಂತ.. ಆಕೆ, ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ ಏನಾದ್ರೂ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಮನೇಲಿ ಇರ್ತೀನಿ. ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಳೆ.’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರುಳಿಯನ್ ಶರಲೇಖನಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಬರ್ ಕೊಟ್ಟ. ಅನಂತರ ಶರಲೇಖ ರೆಡ್ಡಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತು, ‘ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಭೇಟಿಗಳಿವೆ.. ನೀವೂ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಂದ್ರೆ ವಾಸಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರ ಆಗೋವರೂ ನಮ್ಮ ಹುಷಾರಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿರೋದು ವಾಸಿ. ನೆಡುಂರು ಒಬ್ಬೇ ಇರೋದು ಬೇಡ. ವತ್ಸನ ಅವನ ಜತೇನೇ ಇರಲಿ. ವತ್ಸನ, ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೆಡುಂರುನ್ನ ನಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟಿಗೆ ಸಾಗಿಸು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲ್ಲ. ಬನ್ನಿ ರೆಡ್ಡಿ ಅವರೇ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ‘ಕೌನ್ ಆಯಾ ಮೇರೆ ಮನಕೇ ದ್ವಾರೆ’ ಎಂಬ ಮನ್ನಾಡೇ ಹಾಡನ್ನು ಸಿಳ್ಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ರೆಡ್ಡಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತಸವಾಯಿತು. ‘ಆನ್ನೂ ಬರೀ ಹೈ’ ಅನ್ನೋ ಮುಖೇಶ್ ಹಾಡನ್ನು ಸಿಳ್ಳೆಹಾಕಿದರೆ ಏನೂ ಕ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಮನ್ನಾಡೇ ಹಾಡು ಸಿಳ್ಳಿಸಿದರೆ ಕ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಪರಿಹಾರ ಕಾಣ್ತಾಇದೆ ಎಂದರ್ಥ ಅಂತ ಅದರ

ಅಂತರಾರ್ಥ. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ನಾನು ರುಳಿಯನ್ ಜೊತೆ ಫ್ಲಾಟಿನಲ್ಲೇ ಕಾಲಕಳೆದೆ. ಶರಲೇಖ ಬನಶಂಕರಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಸಂಜೆ ಆರಾಗಿತ್ತು. ಶರಲೇಖನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ರುಳಿಯನ್ 'ಸಾರ್, ಏನಾದ್ರೂ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕೇ?' ಅಂತ ಕಾತರದಿಂದ ಕೇಳಿದ. ಶರಲೇಖ, 'ಒಂದೆರಡು ಸುಳಿವುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಯಾವುದೂ ಖಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಇದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದೆ. ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲೇ, ರಾಮಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿ ಇದೆಯಂತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿ ಬರೋಣ. ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತೆ' ಅಂತ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ. ರುಳಿಯನ್ ಯಾವ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಎನ್ನಾಯ್ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಕವರಿ ಛಾನಲ್ ನೋಡ್ತಾ ಇರ್ತೀನಿ ನೀವುಗಳು ಹೋಗಿಬನ್ನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನುಣುಚಿಕೊಂಡ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ರಾಮಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ರೆಡ್ಡಿಯವರಿಂದ ಪೋನ್. 'ಇವತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆಗೆ ಸಚಿವರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದೆ. ವಿಧಾನ ಸೌಧಕ್ಕೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದುಬಿಡಿ' ಅಂತ ರೆಡ್ಡಿ ಹೇಳಿದರು.

ಭವ್ಯವಾದ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಸಿರು ಟೇಬಲ್ ಕ್ಲಾತ್ ಹಾಕಿದ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕುಳಿತು, ಸಚಿವರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಚಿವರು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಮೀಟಿಂಗ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

'ಖ್ಯಾತ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಡಾ|| ನೆಡುಂರುಳಿಯನ್ ಅವರ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ನಾವತ್ತೆಯಾದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಿಡಿಭಾಗವೊಂದನ್ನು ಮಡುಕಿ, ಅದನ್ನು ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಮರಳಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ನಾನು ಐಜಿಪಿ ರೆಡ್ಡಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅವರು ಖ್ಯಾತ ಪತ್ತೇದಾರ ಶರಲೇಖನ ಸಹಾಯ ಕೋರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶರಲೇಖ ಅವರು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಶರಲೇಖ ಎದ್ದು ನಿಂತು ತನ್ನ ಬ್ರೀಫ್ ಕೇಸನ್ನು ತೆರೆದು ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಸಚಿವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಆ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟ. ಸಚಿವರು ಬಹು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಆ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಅವರು ಮದರ್ ಬೋರ್ಡೊಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದರು. ರುಳಿಯನ್ ನೇರವಾಗಿ ಸಚಿವರ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. 'ಇದೇ ಸ್ಯಾನರಿನ ಬೋರ್ಡು. ಶರಲೇಖ ಅವರೇ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು' ಎಂದು ರುಳಿಯನ್ ಕೂಗಿದ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಇತರರೂ ಶರಲೇಖನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಸಚಿವರು ಎದ್ದುನಿಂತು, 'ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ತವರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕವಿ ಸಂಕುಲದಲ್ಲಿ ನಕಲಿ ಕವಿಗಳ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯಂತೆ.

ಅವರುಗಳನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕೃಷ್ಣಾನ್ವಿತ ಅಗತ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ದಾ|| ನೆಡುಂರುಳಿಯನ್ ಅವರನ್ನು ಆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಬಡ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಕ್ಷಣವೇ ವರ್ಗಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರ ಸಹಾಯಕಿ ಕನಕವಲ್ಲಿಯವರು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಿಹಿ ಸುದ್ದಿಗಳಿಂದ ಬಾಯಿ ಸಿಹಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಧಾರವಾಡದಿಂದಲೇ ಪೇಡಾ ತರಿಸಿದ್ದೇನೆ.' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಡವಾಲಿ ಧರಿಸಿದ ಸಹಾಯಕರು ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ಪೇಡಾ ಹಂಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಶರಲೇಖ ಸಚಿವರನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನಾನು ಪೇಡಾ ತಿನ್ನುವವಾಗಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಬೇರೇ ಇದೆ. ನಾವು ಬರುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಛೇಂಬರಿನಿಂದ ಹೊರಟ. ನಾನೂ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡ್ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಫಿ ಹೌಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನಾನು 'ನನಗಂತೂ ಇದೆಲ್ಲದರ ತಲೆಬುಡವೇ ಅರ್ಥವಾಗದು. ಯಾವ ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಮಾಡಿ ಆ ಬೋರ್ಡ್ ನ ಹುಡುಕಿದೆ? ಡೆಮೋಗೆ ಮುಂಚೇನೇ ಅಷ್ಟು ತುರ್ತಾಗಿ ಆ ರುಳಿಯನ್‌ನ ಏಕೆ ವರ್ಗಮಾಡಿದ್ದು?' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಒಂದು ಸಿಪ್ ಕಾಫ್ ಹೀರಿ ಶರಲೇಖ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

'ನಿನ್ನ ನೆಡುಂರುನ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಒಳಗಿನೋರೇ ಮಾಡಿರೋ ಕೆಲಸ ಇದೂ ಅಂತ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಮದರ್ ಬೋರ್ಡ್ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಅದರಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಕೂಗಳನ್ನ ವಾರಣವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದು ನೋಡಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈವಾಡ ಇದೆ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಯಾವ ಗಂಡು ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟ ಸ್ಕೂನ ವಾರಣವಾಗಿ ಇಡೋ ವ್ಯವಧಾನ, ಮನಸ್ಸು ಇರುತ್ತೆ. ಹೆಣ್ಣು ಒಳಗಿನ ಕೆಲಸ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಅನುಮಾನ ಕನಕವಲ್ಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಬಾಸಿಸೋಡನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿರಬಹುದಲ್ಲಾ. ಕದ್ದದ್ದೇ ನಿಜವಾದ್ರೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟಿರಾಳೆ ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅನುಚಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗಂಡನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಚ್ಚಿಡೋದು ಎಲ್ಲಿ ಊಹಿಸು ನೋಡೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವ ಒಂದು ಸಿಗರೇಟ್ ಹಚ್ಚಿದ.

'ಸಾಸಿವೆ ಡಬ್ಬಿ' ಅಂದೆ ನಾನು.

'ನಾನೂ ಅದನ್ನೇ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಹೈಪಾಥೆಸಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲಸ್ಟದನ ಜೊತೆ ಕನಕವಲ್ಲಿಯ ಫ್ಲಾಟಿಗೆ ಹೋದೆ. ಹೇಗೂ ಆಕೆ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮನೇಲಿರೋದು ಗೊತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ. ಲಸ್ಟದ ತನ್ನ ಮಾಸ್ಟರ್ ಬೇಗದಕ್ಕಿನಿಂದ ಫ್ಲಾಟ್ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದನಂತರ ನೇರವಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದವು, ಅಕ್ಕಿಡಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಹುದುಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕನಕವಲ್ಲಿಯ ಅಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಓಡಿದವು.

ಬಹು ದೂಡ್ಡ ಮನೆ ಅದು. ನಮ್ಮನ್ನ ವರಾಂಡಾದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕನಕವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಕರೆತರಲು ಅವರಣ್ಣ ಹೋದ.

ಮೊದಲು ಕನಕವಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ಅಕ್ಕಿಡಬ್ಬದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಳು.

‘ನೋಡಿ ಶರಲೇಖ ಅವರೇ, ಮೂರು ದಿನದ ಹಿಂದೆ ಸಚಿವರ ಮಗ ಜೇಪನ್ ನನ್ನನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ. ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಅನುರಾಗ ಉಂಟಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಸಂಜೆ ಅವನು ನೇರವಾಗಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಈ ಸ್ಥಾನರಿನಿಂದ ಬಹು ಮಹಡಿ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಅನೇಕ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳ ಕುಟುಂಬಗಳು ಬೀದಿಪಾಲಾಗುವುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಅನೇಕ ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳು ನೀರಿಲ್ಲದೇ ಸೊರಗಿಹೋಗುವುದನ್ನು ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ. ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಲಾಬಿದೆಯಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆ ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಪದವಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತೇನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟ. ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಆ ಮದರ್ ಬೋರ್ಡ್ ತಂದುಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಹೇಗಿದ್ದೂ ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರು ಆ ದುರುಳನನ್ನು ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ವರ್ಗ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ನೀನೇ ಇನ್‌ಫಾರ್ಜ್ ಹಾಗಂತ ಹೇಳಿ ಅವನೇ ನನ್ನನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅಫೀಸಿಗೆ ಕರೆತಂದ. ನಾನು ಮದರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟೆ. ಒಂದು ವಾರ ಕೂಲಾಫ್ ಆದಮೇಲೆ ನೆಡುಂಡುಳಿಯನ್ ವರ್ಗ ಆಗಬೇಕಿತ್ತು.’ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಆ ಕನಕವಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದಳು. ನನ್ನ ಕೈವಾಡದಿಂದ ಇವತ್ತೇ ಅವನ ವರ್ಗ ಆಗಬೇಕಾಯಿತು.’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ ಶರಲೇಖ.

‘ಎಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ಶರಲೇಖ! ಯಾಕೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.’ ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

‘ನೋಡು ವತ್ಸನ, ನಾನು ಒಬ್ಬ ಪತ್ತೇದಾರ. ಕಳ್ಳರೇ ನನ್ನ ಜೀವಾಳ. ಮರೀಬೇಡ.’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಫಿ ಕಪ್ಪು ಕೆಳಗಿಟ್ಟ. ಬಿಲ್ ಕೊಟ್ಟು ಎದ್ದೆವು.

ಕವಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ
ಬರೆದರೆ ಪದ್ಯ
ಸಾಹಿತಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ
ಬರೆದರೆ ಗದ್ಯ
ಎನೂ ಬರೆಯದಿದ್ದರೆ
ನಿರಾಳ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ
ಇವನೂ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ ಸದ್ಯ

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಪ್ರಣಯ್ ದೊರಾಬ್ ಯಾದವ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಚುನಾವಣಾ ಹೋರಾತಕ್ಕೂ ಯೂಪಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಪರಲ್ಲಿ ಗಾಂಪರಾಗಿತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾ, ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮೇಡಂ ಆಗಿದ್ದ ಮಾಯಾವತಿ ಈಗ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗೆಲುವಿಗೆ ಕಾರಣ ಕಾನ್ಸೀರಾಮರ ಬಹುಜನರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾಯಾವತಿ ತಾವೇ ಅತಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ, ಅತಿ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುವಾದಿಗಳ ಬೆಂಬಲ ಎಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮನುವಾದಿಗಳ ಕಟ್ಟಾ ವಿರೋಧಿಯನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬನಿಯಾಗಳೂ ಏಕೆ ಬೆಂಬಲಿಸಿದರು? ಉತ್ತರ ಸುಲಭ. ಒಂದು ಕಡೆ ನಾಲ್ಕುವರೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಮುಲ್ಯಾಂ -ಅಮರ್ ಸಿಂಗರುಗಳ ನಠಾರಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಸ.ಪ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ರಾಮನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇರುವ ರಾಜನಾಥ್-ಕಲ್ಯಾಣರ ಭಾ.ಜ.ಪ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅಜ್ಜ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಸರಗನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬರಲಾರದ ರಾಜಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಆತನ ಅಕ್ಕನ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕಾಂಗಿ. ಯಾರು ಹಿತವರು ಈ ನಾಲ್ಕು ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವ ಆಯ್ಕೆಯಿದ್ದಾಗ ಯೂಪಿ ಮತದಾರರು ಸರಿ ಈ ಅಮ್ಮನನ್ನೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಡೇ ಬಿಡುವ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು ತೀರಾ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇನೋ.

★★★

ಇಲ್ಲಿ (ಮೂಡಿಗೆರೆಯ ತೋಟದಲ್ಲಿ) ಒಂದು ಚಿಟ್ಟೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿದರೆ ಫಿಲಿಪ್ಪೀನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುನಾಮಿ ಎನ್ನುವ ಕನಕವಿಟಿಯ ಬಗೆಗಿನ ತೇಜಸ್ವಿ ಮಾತನ್ನು ಸಂಪಾದಕರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷೋದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾ ಮೇಡಂ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ತಲಪದೇ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಒಂದು ಪಕ್ಷದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾರುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ ಮಾಡಿರುವ, ಹಾಲಿ ಕೆಂಪು ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ನಾಯಕ ಬಂ. ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಏರುವುದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಬಹಳ ಜನರ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ಆದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಹೊಸ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೂರೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಶರಾಗಿರುವ ಮಾಜಿ ಉಮುಮಂ ಸಿ. ಆನೆ ಹತ್ತಲು ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿವೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಅಹಿಂದ ಅಮುಂಹಿಂದ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇದೇನೇ ಇರಲಿ ಜಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯ ಮತದಾರರು ಈಗಲೇ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ.

★★★

ಪಾಪ ನಮ್ಮ ದೇವೇಗೌಡರದು ಕುಟುಂಬ ರಾಜಕೀಯ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಬೈಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇರುವುದು ಇನ್ನೇನು? ಈಗ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ

ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದ ರೂಲಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಯ ಕಥೆ ನೀವು ಕೇಳಿರಬೇಕಲ್ಲ? ಅಲ್ಲಿಯ ಸಿಎಂ ಮೊದಲ ಮಗ ಅಳಗಿಬ ದಕ್ಷಿಣದ ಸಾಮಂತ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗ ಸ್ಪಾಲಿನ್ - ಹೀರ್ ಆಪರೆಂಟ್ - ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ. ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಮಗಳು ಕನಿಮೋಳಿ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ರಾಜ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಲೈಂಗರ್ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ರಾಜಕೀಯ ರಕ್ತಿ, ಅವರದೇ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಡೆಡ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಮಾರನ್ ಕುಟುಂಬದ ಹಣಬಲ ಜೊತೆಗೆ ಮೀಡಿಯಾ ರಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಹಾಲು-ಜೇನುಗಳಂತೆ ಸೇರಿದ್ದವಂತೆ. ಈಗ ಏಕೋ ಜೇನು ಕಹಿಯಾಗಿದೆ. ದಯಾನಿಧಿಗೆ ಸನ್ ಟೀವಿಗೆ ಡಿಎಂಕೆಯಿಂದ ಗೇಟ್‌ಪಾಸ್. ಈಗ ತಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕೃತ ಚಾನಲ್ ರಾಜ್ ಟೀವಿ. ರಾಜ್ ಟೀವಿಯವರು ಮೊದಲ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸಲು ಕಲೈಂಗರ್ ಹೆಸರಿನ ಹೊಸ ಚಾನಲ್.

★★★

ಈ ಕುಂತಿ ಗಾಂಧಾರಿ ಮಕ್ಕಳುಗಳ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ಪಾಪ ನಮ್ಮ ಪಿಎಂ ಮಮೋ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ. ಸಿಂಗರ್ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳೇ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾದವರು ಲೋಕಸಭೆ ಸದಸ್ಯ ಆಗಲೇಬೇಕು ಹಿಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯಸಭೆಗೆ ಬರಬಾರದು ಎಂದು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಡಿಎಂಕೆ ಸುಪ್ರಿಮೋ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಖಾಸ ನಿರ್ಧಾರ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಹಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಯಮ ಹೇಳುತ್ತದಂತೆ. ಆದರೆ ಕಲೈಂಗರ್ ಈಗ ತಾವೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ದಕ್ಷ ಎಂದು ಹೆಸರುಮಾಡಿದ್ದಕೇಂದ್ರ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಂತ್ರಿ ದಯಾನಿಧಿ ಮಾರನ್ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿ, ಪೋಲೀಸ್ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತಪಾತಕಿಯ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಉಪಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಡೀಸೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರುಮಾಡಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಲೇಬೇಕು, ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ.

★★★

ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಇವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಕರ್ಣನನ್ನು ಮೀರಿಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಡಿಸಿಎಂ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷ ಮೀರಿದ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಾನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿವೃತ್ತಿವೇತನ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿವೃತ್ತಿವೇತನ ಅಂದರೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವುದು ಒಂದು ಮರ್ಯಾದೆಯ ವೃತ್ತಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು 70-80 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು ಎಂದಿರುವಾಗ ಭಿಕ್ಷುಕರು ಅರವತ್ತು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ನಿವೃತ್ತರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ?

★★★

ಹರುಳಿ ಕಟ್ಟು.....

ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಾಗಿ.....

- ಎಚ್.ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರು ವಿಶ್ವ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಗಡ ಅವರ ಪತ್ನಿ, ಅವರ ಎರಡನೇ ಪೀಯೂಷಿಯ ಮಗ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಓದುತ್ತಿರುವ ಪುಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸೂ ಜತೆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರವಾಸದ ಕತೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಂದ ನಂತರ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆಂದು ಹೋಗುವ ಜನ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಮೇರಿಕಾ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಡನ್ ಗಳಂತಹ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳನ್ನೇ. ಆದರೆ ಇವರ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಆಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡದ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳೂ ಸೇರಿತ್ತು - ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ಇವರ ನಂಟರೊಬ್ಬರು ಇದ್ದದ್ದು. ಅವರ ಪ್ರವಾಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ನೋಡಿದ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಕಣ್ಣೆದುರು ನಾವೇ ನಿಂತು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನೀಗ್ರೋಗಳ ಕೈಲಿ ಇವರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡದ್ದು, ಕೀನ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಇವರನ್ನು ದೋಚಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿನ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಜನ ಗಾಂಧೀಜೀ ಅಂತ ಕೂಗಿ ಇವರನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿದ್ದು.... ಈ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿವರಿಸುವಾಗ ನಾವು ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಒಂದು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ತುಂಬಾ ಕಡಿದಾದ ಇಳಿಜಾರಿನ ಪ್ರದೇಶ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೋಡಬೇಕಾದ ದುರ್ಗಮ ಸ್ಥಳ: ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿನದೇ ಒಂದು ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಯಮೇಲೆ ಅವರ ಪ್ರಯಣ. ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಟ್ಟಗಳು, ಗುಡ್ಡಗಳು, ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಝುಳಝುಳ ಹರಿಯುವ ಪುಟ್ಟ ತೊರೆಗಳು, ತೊರೆಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮೇಲಿನಿಂದ ಧುಮುಕುವಾಗ ಜಲಪಾತಗಳಾಗಿಯೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆನಂದ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರದೇಶ ತೋರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಇವರ ಬೆಂಗಾವಲಿಗೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿಯ ಹಳ್ಳಿಯವರೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇನೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮೂವತ್ತರೊಳಗಿನ ವಯಸ್ಸು. ತನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಹರಕು ಮುರುಕು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸೊಬಗನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಆತ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇವರು ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಮಗಾಲ. ಹಿಮ ನೀರು ಸುರಿಯುವಂತೆ ಸುರಿಯುತ್ತದಂತೆ. ಆದರಲ್ಲೂ ಮೈನಸ್ 10 ಡಿಗ್ರೀ ಉಷ್ಣಾಂಶದಲ್ಲಿ ಕೊರೆಯುವ ಭಳಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಕೆಲವು ಸಲ ಹೋಗಿದ್ದುಂಟಂತೆ.

ಒಂದು ಗುಡ್ಡದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ದಾಟಿ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಡ್ಡದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಉಷ್ಣಾಂಶ ತೀರ ತಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶ ಐಸುಗಡ್ಡೆಯಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಮೈಕ್ಕೆಗೆ ಉಣ್ಣೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಇವರು ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಇಂಥಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವಲ್ಲಾ ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೇ ರಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತಾಪಮಾನ ತುಂಬಾ ಶೀತಲವಾದ್ದರಿಂದ ಹರಿಯುವ ನೀರೂ ಸಹ ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿದೆ: ಉಸಿರಾಡಿದರೆ ಬಾಯಿನಿಂದ ಐಸು ಉದುರುತ್ತಿದೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೈಕಾಲು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೇ ಹಿಮವಾಗಿಬಿಡಬಹುದೋ ಎಂಬ ವ್ಯಾಕುಲ ಅವರಿಗೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸೋಜಿಗ - ಮೈಮೇಲಿನ ರೋಮಗಳು ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದ್ದವಂತೆ.

ಅವರ ಗಮನ ಇತ್ತ ಇರುವಾಗ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ದೂರಕ್ಕೆ ಕೈತೋರಿಸಿದ. ಇನ್ನೊಂದು ಸೋಜಿಗ ಆಗಲೇ ಅವರು ಕಂಡಿದ್ದು-ಲೈಫ್ ಟೈಂ ಸೀನ್ ಅಂದರೆ ಜೀವಮಾನದ ದೃಶ್ಯ ಎಂದು ಅವರು ನಂತರ ಹೇಳಿದರು. ಪುಟ್ಟ ಅಬ್ಬೆ-ಜಲಪಾತ-ಯೊಂದು ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಅಡಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮೇಲಿನಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ನೀರೂ ಐಸ್ ಗಡ್ಡೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ! ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹಾಗೆ ಸುರಿಯಬೇಕಾದ ನೀರೂ ಸಹ ಹಿಮದ ಗಡ್ಡೆಯಾಗಿ ತೆಳುವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಳವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಒಂದು ಲೋಟದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಲೋಟಕ್ಕೆ ನೀರು ಬಗ್ಗಿಸುವಾಗ ಅದು ಹಿಮವಾದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಇವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ! ಇವರಿಗೆ ಆ ಸೊಬಗು ನೋಡಿ ಅಬ್ಬಾ ಅನಿಸಿತಂತೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇಂಥಹ ಅಪರೂಪದ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಲು ಸಿಗುತ್ತೇ ಅಂತಲೂ ಅನಿಸಿತಂತೆ! ಇಡೀ ಸಂಸಾರ ಆ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಪೀಯೂಷೀ ಹುಡುಗ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಹುಡುಕಿದ. ಸುಮಾರು ದಪ್ಪದ ಕಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಆರಿಸಿದನಂತೆ. ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಹಿಮಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಎಸೆದು ಹಿಮ ಬೀಳಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಅವನಿಗೆ. ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್ಕಾರ್ಟ್ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದವರು ಹುಡುಗನನ್ನು ತಡೆದರು. ಇಂಥಹ ಅಪರೂಪದ ದೃಶ್ಯ, ನೀನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಕೆಡವಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮಿಕ್ಕವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಖುಷಿ ಪಡುವುದು ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಅದನ್ನ ಕೆಡವಬೇಡ ಅಂತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರಂತೆ...

ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಈ ರೀತಿ ಯೋಚನೆಯೇ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ಹೊಳೆದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನ ಅಷ್ಟೇನೂ ವಿದ್ಯಾವಂತನಲ್ಲದಿರೋ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ. ನಮ್ಮದೇಶದವರೂ ಅಂಥಹ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರೋ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ಮಾರಕಗಳನ್ನ ನಾವು ಉಳಿಸಿಕೊಬಹುದು... ಅಂದರು. ಮುಂದಿನವರಿಗೂ ಇರಲಿ ಅನ್ನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ...!

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಂದೆ ಪರಿಸರ ಪ್ರೇಮ ಮೀಟುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ನಾವೂ ಹಾಕಿದೀವಿ - ಇರುವುದೊಂದೇ ಭೂಮಿ, ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸೋಣ... ಅಂತ!

ಸಾವಲ್ಲಾ ಅರಳುವ ಬದುಕು

- ಸಾಯಿಲಕ್ಷ್ಮಿ .ಎಸ್

ಆಧುನಿಕ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಗುಣವಾಚಕಗಳಿಂಚೆ ಅರ್ಚಿಸಿದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ ಈ ಕಲ್ಯಾಣ ನಗರಿ ಈಗ ಗೊಂಡಾರಣ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ಬೆಂಗಳೂರಿಗರಾದ ನಮ್ಮಂತಹವರಿಗೆ ಕಳೆದು ಹೋದ ಭಾವ. ವಾಹನಗಳ ಪ್ರವಾಹ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವ ಆಗಿನ ನಿವೃತ್ತರ ಸ್ವರ್ಗ ಈಗ ಪ್ರವೃತ್ತರ ಮಾಯಾಲೋಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಪಾಲಿನ ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವ. ಈ ಊರು ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬಡಾವಣೆಗಳು, ಪ್ರಶಾಂತ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುವ ನಮ್ಮಂತಹವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡರಿಯದ, ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯದ ಪ್ರದೇಶಗಳು. ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್. ಬಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗಾಗ ಈ ಹೆಸರುಗಳು ಗೋಚರಿಸುವುದು, ಪುನಃ ಮರೆಯಾಗುವುದು ಇದ್ದದ್ದೇ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ಯೋಗ ನನಗೆ ಈಚೆಗೆ ದೊರೆಯಿತು.

ನಮ್ಮ ವಾರದ ಎರಡು ರಜಾದಿನಗಳಾದ ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರ ಹೇಗೆ ಒಂದು ಹೋದವೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ, ಸೋಮವಾರದ ಹೊಸ ಹಗಲು, ಹೊಸ ವಾರದ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ದೂಡುವ ಕಾಲವಿದು. ನೆಂಟರಿಷ್ಟರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಿರಲಿ, ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಶಲ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಬಿಡುವು, ತಾಳ್ಮೆ ಕಾಳಜಿಯಿಲ್ಲದ ಮಂದಿ ನಾವು ಹುಟ್ಟು, ಸಾವು, ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಸಮಾರಂಭ ಇವುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ತೆಗೆದಿಡುತ್ತೇವೇನೋ. ಅಲ್ಲೂ ಆದ್ಯತೆ ಇದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಭತ್ತ, ಮನೆ, ಕ್ರಿಮೆಟೋರಿಯಂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತುಸು ನಿರಾಳ. ಕಾಲ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಯುಗ.

ಮೊನ್ನೆ ಪೇಪರ್ ಹಿಡಿದ ಪತಿದೇವರಿಗೆ ಅದ್ಯಾವ ಭಗವದ್ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಯ್ತೋ ಅರಿಯೆ. ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಕಾಫಿ ಹೀರಿದ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇರಬೇಕು. 'ನಾಳೆ ಶನಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಬಿಡು. ನಮ್ಮ ರಾಮಣ್ಣನ್ನ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ. ಬಹಳ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ' ಎಂದರು.

ರಾಮಣ್ಣ ನಮ್ಮವರ ಕಸಿನ್. ಹಿರಿಜೀವ. 77ರ ಪ್ರಾಯ. ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಗಂಟಲು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಂಡಾದವರು. ಇಂತಹ ಗೌರವ ನಾವು ತೋರಲೇಬೇಕು ಎನಿಸಿತು. ನಂತರ ಇಡೀ ದಿನ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಬೇರೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದವು. ಸಂಜೆ, PHS ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ, ಮೊಬೈಲ್ ಸಂಗೀತ, ಆ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ FM ರೇಡಿಯೋದ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ದೂರ ಬಂದ ನಂತರ, ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಸಿಗ್ನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮೊಬೈಲ್ ಹಾಡಿತು. ಮಿಸ್ಡ್ ಕಾಲ್ ಸಾಕಷ್ಟಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಿವಿ ಬೆರಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಫೋನ್ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದೆ. ಕೇಳಿದ ಮಾತಿಷ್ಟೆ 'ನಮ್ಮ ರಾಮಣ್ಣ ಈಗ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನಂತೆ'.

‘ಇನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮನೇಲಿರತೀನಿ, ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ರಾಮಣ್ಣನ ಮನೆಯಿದ್ದುದು ರಾಮಮೂರ್ತಿ ನಗರದಲ್ಲಿ. ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಈ ಹೆಸರು ನೋಡಿರುವುದು BTS ಬಸ್‌ನ ಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಯಾವ ವಾಸ್ಕೋಡಿಗಾಮಾ, ಕೊಲಂಬಸ್‌ಗೂ ಕಮ್ಮಿಯಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೊನೆ ಮೂಲೆಯರಲಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ, ಕಾರನ್ನು ಆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೆದುರು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತಹ ಭೂಪತಿ. ಇಬ್ಬರಿಗೇ ಕಾರು ದಂಡವಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಹೀಗಾಗಿ ಮೈದುನ, ಇವರ ಕಸಿನ್ ಸತೀಶ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಲೆ ಹಾಕಿದೆವು ಆ ತುರ್ತಲ್ಲೂ. ಮೈದುನ ವೆಂಕಟೇಶ ಈ ಮೊದಲೇ ಅವರ ಮನೆ ನೋಡಿದ್ದವ. ಅವನು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ವಿಳಾಸ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ ‘ರಿಂಗ್ ರೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಮಮೂರ್ತಿ ನಗರ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಅಲ್ಲೊಂದು ಕಾಲೇಜು, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಅದೆಂತದೋ ನಗರ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ’.

‘ಇಷ್ಟು ಹೇಳೋಕೆ ನೀನೇ ಬೇಕಾ. ಅದೇನೋ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ ಪ್ರವರ, ಭರತ ವರ್ಷೇ ಜಂಬೂ ದ್ವೀಪೇ ಅಂತಾ ಹಾಗಾಯ್ತು’ ಎಂದರು ಈ ಅಣ್ಣ.

ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ನಂದೊಂದು ಪಾವು ಅಂತಾ ಸೇರಿಸಿದೆ.

‘ರೀ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ತೆಗೊಳ್ಳಿ’

‘ಯಾರು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ, ನೀನು ಮಾತ್ರ ರೇಡಿಯೋ ಹಾಡು ಕೇಳೋದು ಬಿಡಬೇಡ’ ಅಬ್ಬರಿಸಿದರು ನರಸಿಂಹ ರೂಪ ತಾಳಿ.

‘Film ಹಾಡಲ್ಲ. ‘ಅಮೃತವರ್ಷಿಣಿ’ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ವಾಹಿನೀಲಿ ಭಕ್ತಿ ಸಂಗೀತ ಕೇಳೋಕ್ಕೇನು’ ನಾನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಪಟ್ಟು. ಪುರುಷಿ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ರೇಡಿಯೋ ಇಲ್ಲದೆ, ಹಾಡದೆ ನಾವು ಹೊರಟೆವು.

ಹೆಬ್ಬಾಳದ ಮೇಲು ಸೇತುವೆಯಿಂದ, ರಿಂಗ್‌ರೋಡ್ ಮುಟ್ಟಿ, ಸಾಗುವಾಗ, ವಾಹನಗಳ ಮಹಾ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡೆವು. ಈ ರಿಂಗ್‌ರೋಡ್‌ನ ಹಿಂದಿನ ಅದ್ಭುತ ವಿನ್ಯಾಸ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಮೆಚ್ಚುವಂತದ್ದು. ಇಡೀ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದು ದಿಗ್ಬಂಧನ. ಎಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಬಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಚಮತ್ಕಾರ ‘ವರ್ತುಲ ರಸ್ತೆ’ಯ ಆಶಯ ಮಹತ್ತರ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಂತಹ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ, ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸಾರ್ಥಕತೆ ದೊರೆತಂತೆ. ಹಾಗೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದರೊಳಗೆ ‘ರಾಮಣ್ಣನ ಸಾವು’ ಸಂಭವಿಸಿದೆಯೇಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂತಹ ವಿಪರ್ಯಾಸ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಏಕೆ ಹೀಗೆ, ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ, ದಣವಿಲ್ಲದಂತೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಇವರ ಪ್ರಯಾಣ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ವಾಹನರೂಢರನ್ನು ಕಂಡು ದಿಗ್ಮೂಢಳಾಗತೊಡಗಿದೆ. ನನ್ನ ತಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಹುತ್ತ, ಸಿಗ್ನಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಚಾಲಕರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಕಾರೊಡೆಯರಿಗೆ ದೊರೆತ ಉತ್ತರ

‘ಇನ್ನು ಐದಾರು ಕಿ.ಮೀ. ಹೋಗಿ. ಅಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೇ ಹಳಿ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಡಕ್ಕೆ ರಾಮಮೂರ್ತಿನಗರ’.

ಇದೊಂದು ಸವೆಯದ ದಾರಿ ಎನಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಅಂತೂ ಆ ಹಳಿ ಕಾಣಿಸಿ, ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸೇಬಿಟ್ಟರು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿನ ಸಿಪಾಯಿಯಂತೆ. ವೆಂಕಟೇಶ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಿಂದಲೇ ಸೀಟಿ ಹಾಕಿ ಏನೋ ಕಂಡುಹಿಡಿದವನಂತೆ ಕೂಗಿದ. ‘ಇಲ್ಲೇ, ಇಲ್ಲೇ ಒಳಕ್ಕೆ, ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು’ ಒಳಕ್ಕೆ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪೋನಾಯಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿಯಿತು. ‘ಕಲ್ಕೆರೆ ರಸ್ತೆಲಿ ಬನ್ನಿ, ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂಬಿಲಿ ಕಾಲೇಜು. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಗ್ರೀನ್ ವುಡ್ ಲೇಔಟ್. ಅಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ’ ಅಷ್ಟು ಸಮೀಪ ಹೋದರೆ ತಿಳಿದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬೆಂಕಿಯೇ ಸಾವಿನ ಸಂಕೇತ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಎಂತಹ ಚತುರರು ಶುಭಕ್ಕೆ ರಂಗೋಲಿ, ತೋರಣವಾದರೆ ಅಶುಭಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ, ಅಕ್ಕಿ ಕಾಳು ಎರಚುವಿಕೆ ಹೀಗೆ ಎಂತಹ ಸಂವಹನ ಪರಿಣತರು.

ಈ ವಿಳಾಸದ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪಯಣಿಸುವಾಗ, ಎದುರಾದವರೊಬ್ಬರು ‘ರಾಮಣ್ಣ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ ಅವರ ಮನೆ ತಾನೇ, ಅದೇ’ ಎಂದು ತೋರಿದರು.

ಈ ರಾಮಣ್ಣ ಇನ್ನೆಂತಹ ಜನಪ್ರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಯಿತು.

ರಾಮಣ್ಣನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಶ್ಯಾಮಿಯಾನ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಜಮಾಯಿಸಿದ್ದರು. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ‘ರಾಮಣ್ಣನ ಮೃತ ದೇಹ’ವನ್ನು ದೀವಾನ್ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸುಗಂಧರಾಜದ ಹಾರಗಳು ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದವು. ಹೆಂಡತಿ, ಪುತ್ರಿ, ಸೋದರಿ, ಬಳಿ ಕುಳಿತು ರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಮೂಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತೆ.

ಮಾಗಿಯ ಚಳಿಯ ಕೊರೆತ. ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆಂದು ಉಟ್ಟ ಕಲಕತ್ತಾ ಕಾಟನ್ ಸೀರೆ, ಒಗೆದರೆ ಇಸ್ತ್ರಿ, ಗಂಜೀ ಹೋದೀತೆಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಚೂಡಿದಾರ್ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೆ. ವೆಂಕಟೇಶ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿದವನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಒಗೆಯಲಿಟ್ಟ ದಿರಿಸು ಧರಿಸಿದ್ದ. ಸತ್ತವರ ಕೊನೆಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ. ಹೋಗುವವರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಗಮನಿಸಿ ಇನ್ನು ಸತೀಶನಿಗಂತೂ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಫಿಯ ಸ್ಮರಣೆ. ಯಜಮಾನರು ಆಗಲೇ ‘ದಂ’ ಎಳೆದು ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಸತ್ತವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಹಸಿವು, ಬಾಯಿರುಚಿ ಎರಡೂ ಹೆಚ್ಚು.

ಪುಟ್ಟಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಲೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಟೀ ತುಂಬಿದ ಟ್ರೇ ಓಡಾಡಿತು. ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವೆಂಕಟೇಶ ಬೇಡವೆಂದು ಕೈಯಾಡಿಸಿದ, ನನ್ನ ಬಳಿ ಹಿಡಿದಾಗ, ನಾನು ಕೈಯೊಡ್ಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸಾಧ್ಯವೇ? ‘ಟೀ’ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೂ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಏನಾದರೂ ಮಾತು ಆಡಲೇಬೇಕಲ್ಲ ಲೋಕಜ್ಞಾನಿಯಂತೆ ಹೊಸದೆ ‘ಮಾಮಿ ನಾಳೆ ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಅಂತಿದ್ದಿವಿ. ಪಾಪ, ತುಂಬಾ ಅನುಭವಿಸಿಬಿಟ್ಟು’ ಅವರ ಮಡದಿ ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದರು.

‘ಜಿನ್ನಾಗೇ ಇದ್ದು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನಾನೂ, ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದು.’

ಮಗಳು ‘ಮೊನ್ನೇನೇ ಬಂದೆ. ಅಪ್ಪನ ಜೊತೇಲಿ ಎರಡು ದಿನ ಇರೂ ಯೋಗ ಇತ್ತು’.

ಇನ್ನು ಬಡಾವಣೆಯ ಕೆಲವರು ಬಂದವರು ರಾಮಣ್ಣನ ಪಾರ್ಥಿವ ಶರೀರ ದರ್ಶಿಸಿ, ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವ ನುಡಿಗಳು ಸಮಯಕ್ಕೊದಗಿ ಬಾರದೆ, ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಗಮನಿಸಿದೆ. 'ನಾನೇ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ' ಎನಿಸಿತು. ನೀರವ ಮೌನದಲ್ಲಿ ತುಸುಕಾಲ ಸರಿದ ಮೇಲೆ ಯಜಮಾನರು ದೂರದಿಂದ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು 'ನಡೀರಿ ಹೊರಡೋಣ' ಎಂಬಂತೆ. ಎದ್ದೆವು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಹೇಳಿ ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆ. ಮನೆ ತಲುಪುವಾಗ ಹತ್ತು ಹೊಡೆದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಭೇದಿಸಿ, ಹೋಗಲು, ಎರಡು ತಾಸು ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಪುತ್ರಿ ಕಾಯಿಸಿದ, ಬಿಸಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಕುಕ್ಕರ್ ಇಟ್ಟು ಈರುಳ್ಳಿ ಅನ್ನ ತಯಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ವೆಂಕಟೇಶನೂ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಕೊಳೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ನೀರು ಕಾಣಿಸಿ, ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಊಟ, ನಿದ್ರೆಗೆ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಅಜ್ಞಾತ ಕೊಂಪೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನಾನು ಸತೀಶನಿಗೆ 'ಇಲ್ಲಿ ಸೈಟು ಬಿಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಡಪ್ಪಾ. ಒಂದು ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಾಲ್ಕು ಕಿ.ಮೀ. ಬರಬೇಕಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ' ಎಂದಿದ್ದೆ.

ಆಗ ಸತೀಶ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡಿ, ಸೈಟು ಯಾರಾದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡುಬಿಡಿ' ಹಿತವಚನ ನೀಡಿದ್ದರು.

ನಿನ್ನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳಲೇ ಮನಸ್ಸಾಗದು. ಅಷ್ಟು ಆಯಾಸ. ಮೊನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ 11.30ಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ದಿನ; ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಅಂತ್ಯವಾಗಲು ಪುತ್ರಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಟಿ.ವಿ. ನ್ಯೂಸ್‌ನ ಹೆಡ್‌ಲೈನ್ಸ್ ಜಾನಲ್ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ

'ಅಭಿಷೇಕ ಬಚನ್ ವಿವಾಹ ಫೆಬ್ರವರಿ 19ಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಕಾದು ನೋಡಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಿನಿಮಾ ಮನರಂಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಸೂಚನೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ತನುಜೆಯನ್ನು ಬೈದು ಮಲಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. 'ಅವನಿಗೆ ಫೆಬ್ರವರಿ 19ಕ್ಕೆ ಮದುವೆ ಆದರೆಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆಷ್ಟು' ಎಂದಾಗ, ಕಟ್ಟಾ ಐಶ್ವರ್ಯರೈ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದ SSLC ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾದ ಅವಳು 'ನಿಂಗೇನಮ್ಮಾ ಗೊತ್ತಾಗತ್ತೆ ನನ್ನ ಟೆನ್‌ಶನ್. ಫೆಬ್ರವರಿ 19 ರಿಂದ ನನಗೆ ಪ್ರಿಪರೇಟರಿ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೇಂತಾ ಕಾನ್‌ಸನ್‌ಟ್ರೇಟ್ ಮಾಡಲಿ' ಎಂದಳು.

'ಅಭಿಷೇಕ್ ಬಚನ್, ಐಶ್ವರ್ಯರೈನ ಮದುವೆ ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ಮೂರು ದಿನಾನೂ ಕರೆಯೋ ಹಾಗೆ. ಸಾಕು ಮಲಕ್ಕೋ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಏಳೋಕೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನಮಗೆ' ಎಂದು ಅವರವರ ಅವಳಿಗೆ, ರಗ್ಗು ಹೊದಿಸಿ ಮಲಗಿಸಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಸಾವಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮನೆ ಸದಸ್ಯರ ಆಲೋಚನೆ, ರುಚಿ, ಅಭಿರುಚಿ, ಮನೋವ್ಯಾಪಾರ ಜರಡಿಯಾಡುವಾಗ, ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಾದೆ ಹೀಗೆ 'ಅಜ್ಜಿಗೆ ಅರಿವೆ ಚಿಂತೆ, ಮರಿಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ನಟನ ಮದುವೆ ಚಿಂತೆ ಎಂಬ ಹಾಸ್ಯೋಕ್ತಿ' ಜನ್ಮ ತಾಳಬಹುದೇನೋ.

ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆಬಾಗಿಲು

- ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್

ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆ ತಲೆಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಇದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಆತಂಕ ತರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯಾಸ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಹೀಗೇ ಯಾವಾಗಲೂ ತೆಗೆದೇ ಇರತ್ತೇ ಈ ಬಾಗಿಲು ಅಂತ ಆಗಾಗ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ:

“ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ energise ಆಗತ್ತೆ ಕಣೇ. ಬಿಸಿಲೇರಿದಾಗ ಮನೇಗೆ ಬರೋವೂ ಹೋಗೋವೂ ಒಂದು ಮನೇ ಅಂದಮೇಲೆ ಇದ್ದೇ ಇರ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ್ದೆ ಹಾಗೆ ತಗೀಬೇಕು ಯಾರಿಗಿರತ್ತೇ ಅಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನ? ಅದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದೇ ಇದ್ದರೆ ಹಾಕೋ ಗೋಜೇ ಇರೋಲ್ಲ!”

“ಹೋಗ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಆದ್ರೂ ಮುಚ್ಚಬಹುದಲ್ಲಾ?” ಅಂದೆ.

ಮುಚ್ಚಿನಲ್ಲಾ... ಅಂದ್ರೆ... ಸೇರಿಸಿರ್ತಿನಲ್ಲಾ, ಬಂದವರು ಬಾಗಿಲು ತಂತಾವೇ ತೆಗೆದ್ಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು ಯಾರ ನಿದ್ದೆಗೂ disturbance ಇಲ್ಲದೇನೇ...”

“ಕಳ್ಳನೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆ ತಳ್ಳೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕಾಯ್ತು?” ಅಂದೆ.

“ಹಯ್ಯೋ ಪೆಚ್ಚೇ, ಕಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾರ ಮನೇಗೂ ಸುಮ್ಮಮ್ಮೆ ಬರ್ತಾನೇನೇ?”

“ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ ‘ಎಲ್ಲರ’ ಮನೆ ಅಲ್ಲಂತ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತೊಂತ ಆಯ್ತು!” ವ್ಯಂಗ್ಯಪೂರಿತ ಕಳಕಳಿ ನಂದು!

“ನೀನ್ಯಾವಗಲಾದ್ರೂ ಕಳ್ಳನ ಮುಖ ಕಂಡ್ರೆ ಕೇಳು, ಅವನೇ ಹೇಳ್ತಾನೆ - ನಿನ್ನಜ್ಜಿ ಮನೆ ‘ಎಲ್ಲಾರ’ ಮನೆ ಅಲ್ಲಂತ.”

ರೇಗ್ತು ನನಗೆ: “ಏನಜ್ಜೇ, ನೀನ್ವೇಳ್ತಾ ಇರೋದು? ಪ್ರಶೋತ್ತರ ನಡೆಸೋಕೆ? ಅವನು ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳ ಇರಬೇಕು, ಟಿ.ವೀಲಿ ಸಂದರ್ಶನ ಕೊಡೋಂತಾವನಲ್ಲ ನಾ ಹೇಳ್ತೀರೋದು. ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳನನ್ನ ಎದುರಿಸಿದಾಗ ಮೊದಲನೇ ಬಲಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಆಗತ್ತೆ. ಅಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳೋಕೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ?”

“ಅಲ್ವೀ. ನನ್ನ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಪೆಕ್ರೇ. ಕಳ್ಳನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಂವರ್ಕ್... ಅಲ್ಲಾ ಸ್ಟೀಟ್ ಸರ್ವೇ ಮಾಡಿರ್ತಾನೆ ಕಣೆ! After all, his efforts should not go in vein, ಅಲ್ಲಾ ಈ ಪಾಟಿ ಜನ ಬಂದು ಹೋಗೋ ಮನೆಲಿ ಹೋಗಿ ಉಂಡು ಬರಬಹುದೇ ಆಗಲಿ ಕೊಂಡ್ವೋಗೋಕೆ ಏನೂ ಇರೋಲ್ಲಂತ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕೇ ಇರ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಯಾವ ಕಳ್ಳನೂ ಬರೋಲ್ಲೇ ನಮ್ಮನೇಗೆ!”

ಇಂಥಾ ತರ್ಕ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಜ್ಜೇದು! ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ.

ಯಾರಾದ್ರೂ ಅಮೂಲಕ ಕೂಗಿದ್ದ ಸಾಕು ಆ ಮಮತಾಮಯಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು
 “ಯಾಕೋ ಮಗೂ... ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲಾಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ... ಸ್ವರಾಸೇ ಹೊರಡ್ತಾ
 ಇಲ್ಲಲ್ಲೋ ನಿನ್ನ ಗಂಟೆಂದ! ಬಾ, ಮೊದ್ದೊಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ ತಿನ್ನು, ಆಮೇಲೆ
 ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಮಾತಾಡೋಣ” ಅಂತ ಅವರು ನೀರಿಗೇ ಬಂದಿರಲಿ ಅಥವಾ
 ಯಾವುದೋ ಮನೆ ವಿಳಾಸ ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲಿ. ಅವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ ಹಾಕೇ
 ಮುಂದಿನ ಮಾತು! ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆ ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟುತ್ತೂ “ಕೈಮುಗಿದು
 ಒಳಗೆ ಬಂದುಣ್ಣು ಇದು ಅನ್ನ ಕಾಶೀ” ಎಂದು ರಾಗವಾಗಿ ಅಣಕವಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ!

ಅಜ್ಜಿಯ ಈ ಅನ್ನದಾನ - specially for unknowns ನನಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ
 ಯಾಕೋ ಸರಿ ಅಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಗುಮಾನಿ.

“ಬೇಡಜ್ಜಿ. ಹೀಗೆ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೋ ಅನ್ನ ಹಾಕಿ ಎಂಥೆಂಥಾ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟೋತೀಯೋ
 ಏನೋ. ಅದೆಲ್ಲಾ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ. ಆದ್ರೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದಿವ್ವ ಕಳ್ಳರಿಗೂ ಊಟ
 ಹಾಕ್ತೀಯಾ; ಹಾಗೇ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಅವರು ಸ್ಟೀಟ್ ವರ್ಕ್‌ಗೂ ಸಹಾಯ
 ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀಯೋ ಏನೋ. ಅವರಿಗೆ ಬಾಟಾ (=ಊಟ) ಹಾಕಿದ್ದಲ್ಲದೆ TA+DAನೂ
 ಕೊಡ್ತೀಯೋ ಏನೋ” ಅಂತ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ.

“ನಿನ್ನ ತಲೆ ತುಂಬಾ fertile ಆಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ ಕಣೆ, ಮೊದಲು Crime novels
 ಓದೋದನ್ನು ಬಿಡು. ಆಗ ಈ ತರಹ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಿನ್ನ ತಲೆನ ಹೊಕ್ಕೋಲ್ಲ
 ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಏನಿದೆ ಕಳ್ಳ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಕೆ ನನ್ನಸೇಲಿ?”

“ಇಲ್ಲಾ ನಿನ್ನತ್ತ ಒಡವೆ? ನಿನ್ನ ಮೈಮೇಲೇ ಇರತ್ತಲ್ಲಾ ಸೇರು ಬಂಗಾರ?”

“ನಾನು ಊಟ ಬಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕೊಲ್ಲಾ ಕಣೆ ಯಾರೂನೂ...
 ಅಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಅವನಾಗೇ ಕೇಳಿದ್ದೋ ಕೊಟ್ಟೂ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಬಿಡು. ಅವನ ಸಂಸಾರ
 ಉದ್ಧಾರಾನೂ ಆಗತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಹಿಡಿದಿರೋ ಭಯ ಭೂತಾನೂ ಬಿಡತ್ತೆ. ಆದ್ರೂ ಒಂದು
 ಮಾತು, ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಪೆಕ್ಕೂ, ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಕೇಳಿಯೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲೇ!
 ಹಿ...ಹಿ” ಭಂಡ ಧೈರ್ಯ. ಹೋಗ್ಲಿ ಅದೇ ಕಾಪಾಡಲಿ. ಅಜ್ಜೀನ ಅಂತ ದೇವರಲ್ಲಿ
 ಮೊರೆಯಿಟ್ಟೆ. ಆದ್ರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಗಾಗ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ,
 “ಅಜ್ಜೀ, ನಮ್ಮ ಮೇಡಂ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ ಅದೇ ನನ್ನ ಗೈಡು. ಅವರ ಮನೇಲಿ ಮೊನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ
 ಕಳ್ಳರು ಹೊಕ್ಕಿ ಇದ್ದ 6-7 ಜನರಿಗೂ ಕ್ಲೋರೋ ಫಾರಂ ಮೂಸಿ ಸೋಡಿಸಿ ನಗದು -
 ಒಡವೆ. ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾತ್ರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ದೋಚಿ ಹೋಗ್ತಾ ಹೋಗ್ತಾ ಫ್ರಿಜ್ಜಿನಿಂದ ಹಾಲು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಟೀ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಕುಡಿದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಜಿಲು ಟೀ ಕಪ್ಪುಗಳಿಂದ
 ತಿಳಿದಿದ್ದು ಅವರು ಆರು ಜನರ ಗುಂಪು ಎಂದು” ಅಂತ ವರದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ
 ಪೇಪರು ವಾರ್ತೆ, ಅಜ್ಜಿ ಓದಿರಾರೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದ್ರೂ....!

“Any way ಕಾಲ ಕೆಟ್ಟದು ನಿನ್ನ ಹುಷಾರಿನಲ್ಲಿ ನೀನಿರಬೇಕು. ಬಾಗಿಲು ಇನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಿ ಚೆಲುಕ ಹಾಕೊಂಡಿರು” ಅಂದೆ.

“ಬಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಕಣೆ, ನಿನ್ನ analogy. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾವಲ್ಲಿ? ಅವರ ಮನೇಗೆ ಈ ಆರಾರು ಕಳ್ಳರು ಉಟಕ್ಕೆ ಬರ್ತಿದ್ರಾ? ಅವರ ಮನೆ ಬಾಗ್ಲು ತೆಗಿದೇ ಇರ್ತೀತ್ತಾ? ನೀನೇ ಹೇಳಿದ್ದುಗೆ ನಾನೋ ಸೇರು ಬಂಗಾರ ಹೊತ್ತೊಂಡಿರೋವು, ಆಯಮ್ಮನೊ ತಾಳಿ ಕೂಡ ಹಾಕೊಳ್ಳೊಲ್ಲಾ!

“ಅವರು ಪಂಜಾಬೀಗಳು, ತಾಳಿ-ಗೀಳಿ ಅಂತ ಇರೋಲ್ಲ ಅವರ ಪದ್ಧತೀಲಿ” ಅಂದೆ defensive ಆಗಿ.

“ಇರಲಿ, ಅವರ ಮನಲಿ ಮೂರ್ಛೋತ್ತರ ಬೀಗ - ಅಂದರೆ, ಮನೆಯು ಮೂರು ರೂಮುಗಳಿಗೆ - ನೀನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾಂಗೆ. ಇನ್ನೆರಡು ರೂಮುಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಸೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಆಯಾಗಳಿಗೆ.... ಅಲ್ಲಾ... ಮಕ್ಕಳಿಗೆ...ಹಿ...ಹಿ...! ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಓಡಿ ಓಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರೋ ಧನರಾಶಿ. Weekendsನಲ್ಲೂ ಮನೆಗೆ ಬೀಗ.... ಮೋಜಿಗಾಗಿ ಉರ ಹೊರಗೆ ಮೋಗ್ತಾರೆ, ಕ್ಲಬ್ಬು, ಕಂಟ್ರೀ ಹೌಸು, ಫಾರ್ಮ್‌ಹೌಸ್ ಅಂತ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೆ ಮಾಡೇ ಇರ್ತಾರೆ ಕಣೆ, ಆ ಕಳ್ಳರು. ನಿಮ್ಮ ಮೇಡಂ ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ (ಕಳ್ಳರನ್ನೊಳಗೊಂಡು? - Now way ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ!) ಉಟಗಾನ ಹಾಕಿದ್ದಿದ್ರೆ, ‘ಉಪ್ಪು ತಿಂದ ಮನೆಯ ಬೀರುವನ್ನೊಡೆಯಬೇಡ’ ಅಂತ ಕಳ್ಳರು ಆ ಮನೇಗೆ ಬೀಳ್ತರಲಿಲ್ಲ!”

ಇದೊಳ್ಳೆ ತರ್ಕ! ಇರೋ(?) ಒಂದು ತಲೇನಾ ನಾನೂನೂ ಎಷ್ಟು ಸಲೀಂತ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ಏನೇ ಆಗಲಿ ಅಜ್ಜಿ ಬದುಕಿದ್ದಷ್ಟೂ ದಿನ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಆನ್ನೋ ಮಾತೇ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ - ನನ್ನ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಜ್ಜಿ ಪರಂಧಾಮವನ್ನೆ ದಿದ ಮರು ವರ್ಷ ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿಯಂದು ಕಳ್ಳರು ಹೊಕ್ಕು ಏನೋ ಎಟುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಹೋಗಿ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬಾಳೆಗೊನೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜಾರಿ ಫಜೀತಿಗೊಳಗಾಗಿ ಮರುದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿರಿಸಿದ್ದ ಕರಿದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಮನೆ ಮಂದಿ ಎಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿದಾಗ ಕಳ್ಳರು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ತಿಂಡಿಯ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕದಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ತಾಣೆಯಲ್ಲಿನ ಕಂಬಿ ಎಣಿಸಿದರಂತೆ!

ಅದೇ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ಕರೆಗಂಟೆ ಒತ್ತುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲು ಯಾವಾಗ ತೆರೆಯುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಅಜ್ಜಿಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಮುಖದ, ಧಾರಾಳ ಮತ್ತು ದಾಸ್ಯ ತುಂಬಿದ ಜೀವನದ ಶೈಲಿಯ ನೆನಪು ಬಂದು ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ತುಂಬಿತು.

“ಏನಮ್ಮಾ ಮೀನಾ, ಓದೂ ಮುಗಿತು, ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿ ಒಂದ್ವರ್ಷ ಆಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಸೆಟಲ್ ಆಗೂ ಆಯ್ತು. ಇನ್ನಾದರೂ ಮದ್ದೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಿಯಾ? ನಾವುಗಳು ಈಗಿನಿಂದ ಹುಡುಕೋಕ್ಕೆ ತುರು ಮಾಡಿದ್ರೆ, ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹುಡುಗ ಸಿಗೋದು ಇನ್ನೂ ಒಂದ್ವರ್ಷಾನಾದ್ರೂ ಆಗ್ಬೋದು. ನೋಡು, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ರಾಮಣ್ಣನ ಮಗ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಒಳ್ಳೆ ವರ. ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಬಳ ಬರೋ ಕೆಲಸ, ಆಚಾರವಂತರ ಮನೆ ಹುಡುಗ. ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ, ಏಕಾದಶಿ, ದ್ವಾದಶಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಾನಂತೆ. ವಿಚಾರಿಸಲೇನು?” ಮಗಳ್ಳೆ ಕೇಳಿದ್ರು ಗುಂಡಣ್ಣ. “ಅಯ್ಯೋ ಅಪ್ಪಾ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡೋ ಅಂತಹ ಗುಂಪು ನಂಗೆ ಬೇಡ. ನನಗೆ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮಾಡರ್ನ್ ಹುಡುಗ ಬೇಕು. ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಅಡಿಗೆ ಮನೇಲಿರೋಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಪುಟ್ಟಕ್ಕನಾ? ಹುಡುಗ ಅಡಿಗೆ ಕಲ್ತಿರಬೇಕು, ಈಗಿನ ಪಾಪ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಕೇಳೋ ಇಷ್ಟ ಇರಬೇಕು. ಮನೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡೋಕೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಮಡಿ, ಹುಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು”? ತನ್ನ ಬಾಬ್ ಕೂದಲನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಯ್ಯಾರವಾಗಿ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು ಮಾಡರ್ನ್ ಮೀನಾಕ್ಕೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಾ ಹೂಬತ್ತಿ ಹೊಸೀತಿದ್ದ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಅಲಿಯಾಸ್ ಸಾತು, “ಅಲ್ವೇ, ಅಂಥಾ ಹುಡುಗ ನಿನಗೆಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ತಾನೆ! ಮರ್ಯಾದಸ್ತರ ಮನೆಯ ಹುಡುಗು, ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇರ್ತಾರೇನೆ?” ಅಂತ ಗುಡುಗಿದರು. “ಅಮ್ಮಾ, ನೀನಂತೂ ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದೋಳು, ನಿನಗಿದೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ಆಗೋಲ್ಲ. ಇಂಟರ್ನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಹುಡುಗನ್ನ ಹುಡುಕ್ಕೋಳ್ತೀನಿ. ನಿಮಗೆ ತಾಪತ್ರಯಾನೇ ಇರಲ್ಲ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಗಳ್ಳೆ ನೋಡಿ, “ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ, ಇವಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಓದಿಸ್ಬೇಡಿ ಅಂತ. ನೋಡಿ ಈಗ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನು ಏನೇನು ಎಡವಟ್ಟು ಮಾಡ್ಕೊಳ್ತಾಳೋ. ನೀವುಂಟು, ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದಿನ ಮಗಳುಂಟು, ಅನುಭವಿಸಿ. ರಾಮ, ರಾಮಾ” ಅಂತ ಹಲುವಿದರು ಸಾತು. ಏನೂ ಹೇಳಲು ತೋಚದೆ ಗುಂಡಣ್ಣ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕೂತರು!

ಮೀನಾಕ್ಕೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಲ್ಟಿಪಲ್ ಚಾಯ್ಸ್ ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೇನಾ ಹಾಕೇಬಿಟ್ಟಳು. ಇಂಥಾ ಹುಡುಗೀಗೆ ಹುಡುಗ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಿರಬೇಕು, ನೋಡೋಕೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು, ಐದಂಕಿ ಸಂಬಳ ತೋಗೋತಿರಬೇಕು, ಸ್ವಂತ ಚತುಶ್ಚಕ್ರ ವಾಹನ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು, ಮನೇಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತಮ್ಮ, ತಂಗೀರ ಕಾಟ ಇರಕೂಡದು ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಜೊತೆಗೆ, ಅಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ (ಹೌದು, ಇಲ್ಲ), ಪಾಪ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಇಷ್ಟಾನಾ (ಹೌ, ಇ). ಮನೆ ಕ್ಲೀನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಇದೆಯಾ (ಹೌ, ಇ) ಅಂತಾನೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸೆಕ್ಷನ್ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಬಂದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾಲಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಮುಖತಃ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂಗೆ ಆಫೀಸಿಗೇ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಎಲ್ಲಾ ಕಂಡಿಷನ್‌ಗಳಿಗೂ ಸರಿಹೋಗೋರು ಯಾರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. “ಇದೇನಪ್ಪಾ, ಗಂಡುಗಳಿಗೆ

ಬಂದಿದೆ ಬರಗಾಲ. ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗೋದು ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಆಗಲಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡು ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಅವಳ ವಿಶೇಷ ಕಂಡಿಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದಕ್ಕಾದರೂ “ಹೌದು” ಅಂತ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದ ಮೂವರು ಭೂಪರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ, ‘ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್’ ಅಂದರೆ ‘ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕೆ’ಗೆ ಮನೇಗೆ ಬರೋಹಾಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮನ ಹತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಅವರ ತಯಾರು ಮಾಡೋಕೆ ಸುಮಾರು ಸಮಯ ಹಿಡಿತು. ಇನ್ನೇನು ಅನಾಹುತ ಕಾದಿದೆಯೋ ಅಂತ ಹೆದರ್‌ಕೊಂಡೇ ಗುಂಡಣ್ಣ ಸಾತು ದಂಪತಿಗಳು ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಾವೂ ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಮೊದಲು ಆಗಮಿಸಿದ ಭೂಪ ‘ನಲ್ ನಾಡಕರ್ಣಿ’. ಅವತ್ತಿಗೇ ಅಂತಾನೇ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಪಂಚೇನ ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಿ, ಅಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರಿಂದು ಅದು ಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದೇ ಇರಲಿ ಅಂತ ಬೆಲ್ಟ್ ಬಿಗಿದು, ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೇ ಬರ್ತಾನೇ ಅಡಿಗೆ ಮನೇಗೇ ಸುಗ್ಗಿದ. “ಗೋಬಿ ಮಂಚೂರಿ, ಪಲಾವ್, ಗಾಜರ್ ಪಲ್ವ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಆಂಟಿ, ಲವಂಗ, ದಾಲ್ಚಿನ್ನಿ, ಗರಂಮಸಾಲೆ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ, ದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಗೋಡಂಬಿ, ತುಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿದೆ ಹೇಳಿ” ಅಂತ ಕೂಗು ಹಾಕಿದ. “ಅಯ್ಯೋ ಮುಂಡೇದೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೇಲಿ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ, ಗರಂ ಮಸಾಲೆ ಕೇಳ್ತಿಯಲ್ಲಾ, ನಾವೇನು ಕೋಳಿ ಅರಿತೀವಾ? ಬೇಕಾದ್ರೆ ಲವಂಗ, ದಾಲ್ಚಿನ್ನಿ, ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಅಂದ್ರು ಸಾತು. “ಸರಿಬಿಡಿ, ನಾನೇ ಶುಂಠಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಪೇಸ್ಟ್ ತಂದಿದೀನಿ, ಅದನ್ನೇ ಹಾಕ್ತೀನಿ” ಅಂದ. “ನನ್ನ ಪಾತ್ರೇಲಿ ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡೋಕೆ ನಾನು ಬಿಡ್ತೀನಾ? ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀನೇ ಪಾತ್ರೆ ತಗೊಂಡು ಬಂದು ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡು” ಅಂತ ಗುಡುಗಿದರು ಸಾತು. “ಅಯ್ಯೋ ಆಂಟಿ, ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ, ಕೊಲೆಸ್ಟರಾಲ್‌ಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಅಂತ ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ತಿಂತಾರೆ ಅದೂ ಅಲ್ಪ ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರುಚಿನೇ ಇರಲ್ಲ” ಅಂತು ನಳಮಹಾರಾಜ. “ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಬರೀ ಒಂದು ತರಕಾರಿ ಪಲಾವ್, ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಪಲ್ವ ಮಾಡಿ ಸಾಕು. ಆಮೇಲೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಗೋಬಿ ಮಂಚೂರಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ತಿನ್ನೋಣ” ಅಂತ ಉಲಿದಳು ಮೀನಾ. ಧಾಂ, ಧಾಂ ಅಂತ ಇದ್ದ ಬದ್ದ ಪಾತ್ರೆ ಪರಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಳೆದಾಡಿ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗಾಗೋ ಅಷ್ಟು ದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಗೋಡಂಬಿ, ತುಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆನ ರುಚಿ ನೋಡಿದವಳು ಮೀನಾಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ಖಾರ ಮೇಲುಗೈ ಆಗಿದ್ದ ಪಲಾವ್ ತಿಂದು ನೆತ್ತಿ ಹತ್ತಿದಾಗ, “ಅಮ್ಮಾ, ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರುಮಜ್ಜೆಗೆ” ಅಂತ ಕಿರುಚಿದವಳೂ ಅವಳೇ. “ಆಂಟಿ, ಅಂಕಲ್, ನೀವು ತಿನ್ನೊಲ್ಲಾ?” ಅಂತ ನಳಮಹಾರಾಜ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, “ನಮಗೆ ಅನ್ನ, ಬದನೇಕಾಯಿ ಹುಳಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಎತ್ತಿಡಿದೀನಪ್ಪ” ಅಂತ ಸಾತು ಹೇಳಿದಾಗ, “ಅಯ್ಯೋ, ನನಗೆ ಬದನೇಕಾಯಿ ಹುಳಿ ಅಂದ್ರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ನನಗೂ ಅದನ್ನೇ ಬಡಿಸಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಪಲಾವಿಗೆ ಬದನೇಕಾಯಿ ಹುಳಿ ಸಂಜೆಕೊಂಡು ಕಬಳಿಸಿ, ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ತಂದಿದ್ದ ಕ್ಯಾರಿಯರ್‌ಗೆ ಶುಂಬಿಸ್ಕೊಂಡು “ನನಗೆ ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಆಗತ್ತೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಾಲುಕಿತ್ತ. ಮಿ. ನಲ್ ನಾಡಕರ್ಣಿಯನ್ನು ಏಳರ ಕಾಟವ ರನಿ ಮಹಾತ್ಮನಿಗೇ ತಿರುಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿದಳು ಮುದ್ದು ಮೀನಾಕ್ಕೆ. ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡೋಕೆ ಸಾತೂಗೆ ಒಂದ್ವಾರ ಹಿಡಿತು!

ಇದಾದ 8-10 ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಾತು ಮಾಡಿದ್ದ ಆಲೂಗಡ್ಡೆ+ಈರುಳ್ಳಿ ಹುಳಿ, ಸಂಜೆಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಹೀರೇಕಾಯಿ ಬೋಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಮೆದ್ದು ಎಲ್ಲಾರೂ ಜೂಗರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾರೊ ಮುಂಬಾಗಿಲನ್ನ ಧಬ,ಧಬ ಅಂತ ಬಡಿದರು. 'ಉಸ್ಲಪ್ಪಾ' ಅಂತ ಆಗ ತಾನೇ ಕೂತಿದ್ದ ಸಾತು "ಯಾರಪ್ಪಾ ವಕ್ರಿಸಿದರು ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ" ಅಂತ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು. ತೋಳಿಲ್ಲದ ಕಲರ್ ಕಲರ್ ಬನಿಯನ್, ಎರಡು ಮಂಡಿಗಳ ಹತ್ತಿರಾನೂ ಹರಿದು ತೇಪೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಒರಿಜಿನಲ್ ಕಲರ್ ಯಾವುದು ಅಂತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಇದ್ದ ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟು, ಕಪ್ಪು ಕನ್ನಡಕ, ಅರ್ಧಕಂಚು, ಅರ್ಧ ಕರೀದಾಗಿದ್ದ ಉದ್ದು ಕೂದಲಿಗೆ ಒಂದು ಪೋನಿಟೈಲ್, ಒಂದು ಕಿವೀಲಿ ನೇತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ ರಿಂಗು, ಮಂಡೀವರೆಗೆ ಕೆಂಪು ಬೂಟುಗಳು, ಕೈಲೊಂದು ಗಿಟಾರ್, ಇಂಥಾ ಅವತಾರ ಪುರುಷ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನ ನೋಡಿ; ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು, "ಮುಂದೆ ಹೋಗಪ್ಪ ಮನೇಲ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ" ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೋದ್ರಲ್ಲಿ ಆ ಅವತಾರ, "ಹಲೋ ಅಜ್ಜಿ ಇದು ಮಿಸ್. ಮೀನಾ ಅವರ ಮನೇನಾ? ನಾನು ಅವರ ಮೀಟ್ ಮಾಡೋಕೆ ಬಂದಿದೀನಿ, ಐ ಹ್ಯಾವ್ ಎನ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್" ಅಂತ ಕಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಒದರಿತು. "ಏನು ಗಲಾಟೇಮ್ಮಾ ಅದು?" ಅಂತ ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಮೀನಾಕ್ಕೆ "ಓಹ್, ನಾನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಇವರು ಸುರಾಗ್ ರೆಮಾರ್ ಅಂತ. ನನ್ನ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ 'ಆಡ್'ಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ ಈವತ್ತು ಮನೇಗೆ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಇವರಿಗೆ ಪಾಪ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಅಂದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ ಅಂತೆ. ಬನ್ನಿ ಒಳಗೆ" ಅಂದಳು. ಬಿರುಗಾಳಿ ತರಹ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದ ಆ ಪ್ರಬೃತಿ, "ಮಿಸ್, ನಿಮಗೆ ಯಾರ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಇಷ್ಟ? ಡೈರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಐರನ್ ಮೇಡನ್, ಗ್ರೇಟ್‌ಫುಲ್ ಡೆಡ್, ಯಾವುದು ಬೇಕು?" ಅಂತು. "ಯಾಕೋ ಇವನ್ನ ನೋಡಿದ್ರೆ ಐರನ್ ಮೇಡನ್ ಕೂಡಾ ಡೈರ್‌ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡಬಹುದು, ಇನ್ನು 'ಡೆಡ್' ಆಗಿರೋರಂತೂ ಸದ್ಯ ನಾವು 'ಡೆಡ್' ಆಗಿದೀವಲ್ಲಾಪ್ಪಾ ಅಂತ ಗ್ರೇಟ್‌ಫುಲ್ ಆಗಿ 'ಯಮರಾಜ, ಅವನನನ್ನು ಚಿರಂಜೀವಿ ಮಾಡು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮಾತ್ರಾ ಕರೆಸ್ಕೋಬೇಡ' ಅಂತ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು" ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡಳು ಮೀನಾ. ಮುಂದೆ ಯಾರಿಗೂ ಮಾತಾಡೋ ಅವಕಾಶಾನೇ ಕೊಡದೆ ಗಿಟಾರ್‌ನ 'ಕೊಯ್ಯೋ' ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ಶುರು ಮಾಡೇಬಿಟ್ಟ ಭೂಪ. ಅವನ ಕಿರಲಾಟ ಕೇಳಕ್ಕಾಗದೇ ಸಾತು "ರಾಮಾ, ಕೃಷ್ಣಾ, ಗೋವಿಂದಾ, ನೀನೇಗತಿ" ಅಂತ ಹೂಬತ್ತಿ ಮಾಡೋಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹತ್ತಿನ ಕಿವೀಗೆ ತುರುಕ್ಕೊಂಡು. ಖಾರದ ಗೋಡಂಬಿ ಪಕೋಡ, ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿಯ (ದಫೇದಾರ್ ದೇರಣ್ಣೋರ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿ!) ಸವಿಗನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಗುಂಡಣ್ಣ ಬೆಚ್ಚಿ ಎದ್ದು ಕೂತರು. ಎಗರಿ, ಹತ್ತಿ ಕುಣಿದು, ಒಳ್ಳೇ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದ ಕಪಿ ಹಾಗೆ ಹಾರಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಸುರಾಗ್ ಶರ್ಮಾ ಉತ್ಸಾಹ ತಡೀಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೇ ಮೂರು ಕಾಲಿನ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಎಗರಿದಾ ನೋಡಿ, ಅದರ ಒಂದು ಕಾಲೇ 'ಲಟ,ಲಟ' ಅಂತ ಮುರಿದೇ ಹೋಯ್ತು! ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಯಾರೋ ಬಡಿದು "ಸಾರ್, ಸಾರ್" ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತಾ ಇರೋದು ಕೇಳಿ ಗುಂಡಣ್ಣ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ್ರೆ, ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮನೇವರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಜಮಾಯಿಸಿದ್ದರು! "ಸಾರ್, ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕೂಲಿ ಆಗ್ತಿದ್ಯೇನೋ ಅನ್ನೋವಷ್ಟು

ಗಲಾಟೆ ಕೇಳಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸೋಕೆ ಬಂದಿದೀವಿ” ಅಂದು. “ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಷ್ಟಾ, ಸಂಗೀತದ ಕೊಲೆ ಆಗ್ತಿದೆ ಅಷ್ಟೇ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಗಾಬರಿ ಆಗಬೇಡಿ” ಅಂತ ಗುಂಡಣ್ಣ ಎಲ್ಲಾರೂ ಸಾಗಹಾಕಿದರು. ಕುಣಿದು, ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಸುಸ್ತಾದ ಪಾಪ ಭೂಪ “ಅಜ್ಜಿ, ನನಗೊಂದು ಲೋಟ ತಣ್ಣಗೆ ಪಾನಕ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತೀರಾ?” ಅಂತ ಗೋಗರೆದ. “ಹುಡುಗು ಮುಂಡೇದು, ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕೀರ್ತನೇನೋ, ದೇವರ ನಾಮಾನೋ ಹಾಡೋದು ಬಿಟ್ಟು” ಅಂತ ಗೂಣಗಿ ಸಾತು ಅವನಿಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಪಾನಕ ಹುಯ್ದರು. “ಆಲ್‌ರೈಟ್ ಮಿಸ್. ಮೀನಾ, ಐವಿಲ್ ವೇಯ್ಸ್ ಫಾರ್ ಯುವರ್ ವರ್ಡ್ಸ್, ಬೈ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾದ ಭೂಪತಿ. ಬೆವರು ಒರಸಿಕೊಳ್ಳಾ, “ಯಾರು ಇವನಿಗೆ ಸುರಾಗ್ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಬೇಕು. ಹೆಸರ್ ‘ಬೇರಾಗ್’ ಅಂತ ಬದಲಿಸ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕು” ಅನ್ನುವ ‘ವರ್ಡ್ಸ್’ ಕೊಟ್ಟಳು ಮೀನಾಕ್ಕೆ.

ಢವ, ಢವ, ಅಂತ ಹೊಡ್ಕೋತಾ ಇದ್ದ ಎದೆ ನಾರ್ಮಲ್‌ಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, “ಅಮ್ಮಾ ಮೀನಾ, ಇನ್ನೇನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕಾದಿದೇಮ್ಮಾ ನಮಗೆ” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು ಗುಂಡಣ್ಣ. “ಇನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ ಇದಾನಪ್ಪಾ. ಮನೆ ಕ್ಲೀನಾಗಿಟ್ಟೋಳೋದು ಹ್ಯಾಗೆ ಅಂತ ತೋರಿಸೋಕೆ ಅವನು ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ಬರ್ತಾನೆ, ಅಷ್ಟೇ” ಅಂದಳು ಮಗಳು. “ಯಾಕೆ, ನಾನೇನು ಮನೇನಾ ಗಲೀಜಾಗಿಟ್ಟಿದೀನಾ? ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಎಲ್ಲಾ ತಾರುಮಾರು ಮಾಡಿ ಹೋಗ್ತೀಯಿ. ನನಗೂ ವಯಸ್ಸಾಯ್ತು, ಎಷ್ಟೊಂತ ಮಾಡಲಿ” ಅಂತ ಸಾತು ಕಿಡಿ ಕಾರಿದರು. “ಸೋಡಮ್ಮಾ, ಅಂಥಾ ಅಳಿಯ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವನ ಕೈಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ನೀನು ಹಾಯಾಗಿ ಇರಬೋದು” ಅಂತ ಮೀನಾ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಳು. “ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದು ಆಯ್ತು, ಇನ್ನು ಅಳಿಯ ಬಂದು ಮನೇನ ತೋಳೀಬೇಕಾ” ಅಂತ ಸಾತು ಮೂಗು ಮುರಿದಳು.

ಆದಿನಾನೂ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟು. ಒಳ್ಳೇ ಟ್ರಿಮ್ ಆಗಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಕೈಲೊಂದು ವ್ಯಾಕ್ಯೂಮ್ ಕ್ಲೀನರ್ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ ಹುಡುಗನ್ನ ನೋಡಿ ಸಾತೂಗೆ ‘ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಇವನು ಆದರೂ ಆಗಬಹುದು’ ಅನ್ನಿಸಿತು. ನಿರ್ಮಲ್ ಜೋಷಿ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದ್ದೇ, “ಛೇ, ಛೇ, ಈ ಮನೇಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಧೂಳು, ಕಸ. ಹೀಗಿದ್ದ್ರೆ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ನೋಡೋಕೇ ಆಗೋಲ್ಲ. ‘ವಾಸ್ತು’ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಫರ್ನಿಚರ್ ಎಲ್ಲಾ ರೀ-ಅರೇಂಜ್ ಮಾಡಬೇಕು” ಅನ್ನುತ್ತಾ, ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಏಪ್ರನ್‌ನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆರಿಸಿ, ವ್ಯಾಕ್ಯೂಮ್ ಕ್ಲೀನರ್ ಶುರುನೇ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. “ನೀವೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಓಡಾಡ್ತಾ ಇದ್ರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದು?” ಅಂತ, ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಂಚ್ ಹಾಕಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಧಾಂ, ಧೂಂ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಒಳಗೆ ಕರೆದಾಗ, ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾವುಗಳು ಯಾರದೋ ಮನೇಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀವಾ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಅವನು ಕೇಳೋಕೆ ಮುಂಚೇನೇ ಒಂದು ಲೋಟ ಪಾನಕ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು ಗುಂಡಣ್ಣ ದಂಪತಿಗಳು. ಆಮೇಲೆ ಗಮ್ಮತ್ತು ಸೋಡಿ; “ನನ್ನ ಸಾಸುವೆ ಡಬ್ಬ ಎಲ್ಲೇ, ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ ಡಬ್ಬಗಳು ಎಲ್ಲೇ, ಎಣ್ಣೆಪಾತ್ರೆ, ಸಾವತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲೇ” ಅಂತ ಸಾತು ಕೂಗಾಡಿದ್ರೆ, “ನನ್ನ ಕನ್ನಡಕ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ನರ್ವದ ಡಬ್ಬ ಮಂಗಮಾಯ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ, ವಾಚು, ಪರ್ಸು

ನಾನಿಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ಗುಂಡಣ್ಣ ತಾರಾಡಿದರು. “ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆ, ಬರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೋ ಜೋಡಿಸಿದಾನೆ ದರಿದ್ರದವನು. ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಚೂಡಿದಾರ್, ಬಳೆ, ಬಿಂದಿ, ಚಪ್ಪಲಿ ಏನೂ ಸಿಗ್ತಾ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಮ್ಮ. ಒಂದು ದಿನ ಆಫೀಸಿಗೆ ರಜಾ ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಮಾಡ್ಕೋಬೇಕು” ಅಂತ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಜಲಾಕ್ಷಿಯಾದಳು. ನಿರ್ಮಲ್ ನ ನೆನಪನ್ನೇ ‘ನಿರ್‌ಮಾ’ ಸಾಬೂನ್‌ನಿಂದ ತೊಳೆದು ಹಾಕಿದಳು!

“ಆಯ್ತಮ್ಮ ಮೀನಾ. ನಿನಗೆ ಛಾನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಯ್ತು, ಯಾವ ಹುಡುಗಾಸೂ ಸರಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯರು ಯಾಕೆ ಗುರುತು, ಪರಿಚಯಸ್ಥರ ಮನೆ ಗಂಡು ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕುವುದು ಅಂತ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ವಿಷಯಗಳು. ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡು, ಈಗಲಾದರೂ ರಾಮಣ್ಣನ ಮಗನ್ನ ವಿಚಾರಿಸಲಾ” ಅಂತ ಗುಂಡಣ್ಣ ಮಗಳ್ಳ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. “ಅಪ್ಪಾ, ಇದೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಚೆಟ್ಟು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನಾರು ತಿಂಗಳು ಈ ವಿಷಯ ಎತ್ತಲೇಬೇಡಿ” ಅಂತ ಅಲ್ವಿಮೇಟಮ್ ಕೊಟ್ಟು ನಡೆದಳು ಹುಡುಗಿ. “ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಗಂಡು ಸಿಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುದುಕಿ ಆಗಿರ್ತೀಯ” ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನೊಂದುಕೊಂಡರು ಸಾತು.

ಇದಾದ ಒಂದು 5-6 ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪುರದ್ರೂಪಿ, ಸುಮಾರು ಬಣ್ಣದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಕೈ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು, ಕುಲು ಕುಲು ಅಂತ ನಗ್ತಾ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಳು. “ಅಪ್ಪಾ, ಅಮ್ಮಾ, ಇವನು ರಾಬರ್ಟ್ ಅಂತ, ಒಂದ್ವರ್ಷದಿಂದ ನನ್ನ ಜೊತೇಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾನೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿದೀವಿ. ನಮ್ಮ ಕಂಪೆನಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ 2 ವರ್ಷಕ್ಕೇಂತ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಕಳಿಸ್ತಾ ಇದೆ. ಮುಂದಿನ ವಾರಾನೇ ಹೊರಡ್ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೀವಿ. ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ” ಅಂತ ಬರಸಿಡಿಲನ್ನ ಸಿಡಿಸಿದಳು! “ಮತ್ತೇ, ಮತ್ತೇ, ನಿನ್ನ ಕಂಡೀಷನ್‌ಗಳು?” ಅಂತ ತೊದಲಿದರು ಗುಂಡಣ್ಣ. “ಅಯ್ಯೋ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋಕೆ ಪುರುಸೊತ್ತು ಎಲ್ಲಿರತ್ತೇ? ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್, ಪೀಜಾ, ಬರ್ಗರ್, ಚೈನೀಸ್ ಅಂತ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ತಿನ್ನಬಹುದು. ಒಂದಷ್ಟು ಪುಳಿಯೋಗರೆ ಗೊಜ್ಜು ಮೆಂತೆಹಿಟ್ಟು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ರೆ ಬಾಯಿರುಚಿಗೆ ಯಾವತ್ತಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೋಬೋದು. ಇನ್ನು ಆ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಪಾಪ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್‌ಮಯ, ಬೇಡಾ ಅಂದ್ರೂ ಕಿವಿ ಕಿವುಡಾಗೋ ಅಷ್ಟು ಕೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು, ಧೂಳೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ, ಮನೆ ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಇಟ್ಟೊಳೋದೇನೂ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವೇ ಅಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಜಾಲಿ ಲೈಫ್, ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದ್ವರ್ಷ ಆದ್ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಟಿಕೆಟ್ ಕಳಿಸ್ತೀವಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀರಂತೆ” ಅಂತ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಸಮಜಾಯಿಸಿದಾಗ, ಕಾಶಿ, ರಾಮೇಶ್ವರದ ಆಸೆಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಬಿಟ್ಟು ನಯಾಗರಾ, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನ ಕನಸುಗಳನ್ನ ಕಟ್ಟೋಕೆ ವೃಥಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ತಾ ಸಾತು ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಗುಂಡಣ್ಣ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕುಸಿದು ಕೂತರು. “ರೀ, ರೀ, ಎಚ್ಚರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ” ಅನ್ನುತ್ತಾ ಸಾತು ಮುಖದ ಮುಂದೆ ಲೋಟ ಹಿಡಿದಾಗ, ಬೇಲದ ಹಣ್ಣಿನ ಪಾನಕದ ವಾಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿದಾಗಲೇ ಗುಂಡಣ್ಣರಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಿದ್ದು!

ತುಂತುರು

- .....ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯ ಹೊರಬರಲು ಪ್ರತಿಭೆಯೂ ಬೇಕು.
- ತನಗೊಂದು ಐಡಿಯಾ ಹೊಳೆದಿದೆ ಎಂದು ಬಲ್ಬೆಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ?
- ಸೋನೇಕೆ ಲಿಯೆ ನೀಂದ್ ಚಾಯಿಯೆ. ಚಾದರ್ ನೈ
- Success is a lousy teacher; it seduces smart people into thinking they cannot lose.
- ಕುಡುಕರಿಂದ ಸತ್ಯ ಅರಿಯಲು ಮಂಪರು ಪರೀಕ್ಷೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರಲ್ಲ?
- ಯಾವ ಟೀವಿ ಚಾನಲ್ ಕೆಡಿಸಿತು ನಿನ್ನ ಓದಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನು?
- ಕನಸು ಮತ್ತು ಆಸೆ ಯಾರಪ್ಪನ ಆಸ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಕಾಣಬಹುದು.
- If we are not a part of the solution then we are the problem.
- ತಿರುಪತಿ ಏಡುಕೊಂಡಲವಾದರೆ ಹಂಪಿ ಏಡ್ಕೊಂಡಲವಾಲ?
- ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊಸತು ಎಂಬುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವ ಅನೇಕ ಹಳೆಯ ವಿಷಯಗಳಿವೆ.
- Are you a successful mess?
- ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕೊಲೆಗಾರರನ್ನು ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ನಾವು ನಂತರ ಅವರು ಕಳ್ಳತನ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ ಆರೋಪದ ಮೇಲೆ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತೇವೆ.
- ಆಸೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪುವುದೇ ಸುಖ.
- It is good to make money. Bad to be made by it.
- ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೊಂದು ತಿರುವು ಕಂಡಾಗ ಅದೇ ರಸ್ತೆಯ ಅಂತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು.
- Knowledge complicates, wisdom simplifies
- The Indian woman's power is more important than her cooking skills
- ತಾವು ಹೊಡೆದ ಗೋಲ್ ಗಳಿಂದ ಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವ ಪುಟ್ಟಾಲ್ ಆಟಗಾರರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರರು ತಾವು ಬಾರಿಸಿದ ಶತಕಗಳಿಂದ/ಪಡೆದ ವಿಕೆಟ್ ಗಳಿಂದ ಖ್ಯಾತರು.
- AIDS: Attendance and Internal marks Deficiency Syndrome?

- ದ೦ನಳಿ

ಸೆಸುಕೋನ್ ರನೂನಂದಾನ್ ಸ್ಕಾರಕ ಸಾಸ್ಥೆ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ
ತೀರ್ಪುಗಾರರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ ಲೇಖನ

ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ... ಸಾರ್!

- ಎಚ್.ಎಸ್. ನವೀನಕುಮಾರ್

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೊತೆಗೆ, ಹೊಸತಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಜವಳಿ ಅಂಗಡಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಗಲ್ಲಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಂಗಡಿ ಮಾಲೀಕ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಸಡಗರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಹೊಸ ಅಂಗಡಿಯಾದ್ದರಿಂದ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಉಪಚಾರ ಇದ್ದಿರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡೆ. “ಸಾರ್. ಏನ್ ತರಿಸ್ತಿ? ಜ್ಯೂಸೋ, ಕಾಫೀಸೋ ಟೀಸೋ?” ಎಂದು ಆತ ಉಪಚಾರದ ಮಟ್ಟ ವರಿಸಿದಾಗ, ಕೊಂಚ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಯ್ತು.

“ಸಾರ್... ಮೊನ್ನೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ... ತಾವು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ...” ಎಂದು ಆತ ರಾಗ ಎಳೆದಾಗ, ಬೇರೆಯವರ ಪತ್ರ, ನನ್ನ ಅಡ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿರೋದು ಖಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. “ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕನ್‌ಪ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು” ಎಂದು ನಾನೇ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಹೇಳಿದೆ. ಆತ ತಕ್ಷಣ “ನೀವು ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸ್‌ನವರಲ್ಲವಾ ಸಾರ್?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ಇಲ್ಲವಾ, ನಾನು ಇನ್‌ಕ್ಯೂರನ್ಸ್ ಆಫೀಸರ್” ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ವಯಂ ದೃಢೀಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. “ಸಾರ್, ಅವರು ಥೇಟ್ ನಿಮ್ಮ ಥರಾನೇ ಇದಾರೆ ಸಾರ್... ಅದಕ್ಕೇ ಕನ್‌ಪ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಸಾರಿ ಸಾರ್” ಎಂದು ಅಂಗಡಿಯಾತ ಹೇಳಿದಾಗ, “ಅದಕ್ಕಾಕೆ ಸಾರಿ ಕೇಳ್ತೀರಿ.... ‘ಅವರ’ ಗೌರವದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಪಡೆದಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಾರಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಈಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಒಳ್ಳೆ ‘ಸ್ಯಾರಿ’ ಕೊಡಿ” ಎಂದೆ, ನಾನು!

ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವ ಅನುಭವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗೌರವ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮುಜುಗರ, ಇನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಚಾನಕ್ ಸ್ನೇಹ... ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಅನುಭವ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತರಹನಾದ ಹೋಲಿಕೆಯುಳ್ಳ ಏಳುಮಂದಿ ಇರುತ್ತಾರಂತೆ. ಹಲವು ಬಾರಿ, ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಹೋಲಿಕೆಗಳು, ‘ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ’ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದುಂಟು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಕನ್‌ಪ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೋರು, ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ ಮಾತಾಡಿದ ನಂತರ, “ನಿಮ್ಮನ್ನು, ‘ಅವರು’ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ” ಎಂದು ಪೋಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಂಗ್ ನಂಬರ್ ಹೇಳೋ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಸಂಭಾಷಣೆ ಕಟ್ ಮಾಡಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ.

ಈ “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ” ಅನ್ನೋ ಫೀಲಿಂಗ್, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡ್ತಿರೋವಾಗ ಬರುತ್ತೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಫ್ರೀಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಹಾರ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋದ್ರಿಂದ, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹೋಲಿಕೆಗಳಿದ್ದ್ರೂ, ಅದು ‘ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ’ ಅನ್ನೋ ಭಾವನೆಯಾಗಿ, ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಪರಿಚಿತರೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸೋದಕ್ಕೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಇಂತಹ ಅಚಾನಕ್ ಪರಿಚಯಗಳು ಸ್ನೇಹವಾಗಿಯೋ, ಸಂಬಂಧವಾಗಿಯೋ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮುಖಭಂಗವನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂದು ರಾಗವೆಳೆದಾಗ, “ಅದು ನಾವಲ್ಲ ಬಿಡಿ...” ಎಂದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಿ ಕೂತು, ಮುಖದ ಗಂಟನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಗಿಮಾಡುವ “ಬಿಗುಮಾನಿ”ಗಳೂ ಇರ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರೆದುರು, ಹರಟೆ ಮಲ್ಲರ ಮಾತಿಗೆಳೆವ “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ...” ಎನ್ನುವ ಅಸ್ತಮೊಂಡಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಟಿ.ವಿ. ಪ್ರಭಾವ ಅತಿಯಾಗಿರೋದ್ರಿಂದ, ನಾವು ದಿನನಿತ್ಯ ನಾನಾ ಛಾನೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಥರದ ಚಹರೆಗಳನ್ನು ನೋಡ್ತಾ ಇರ್ತೀವಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಹೋಲಿಕೆಯ ಉದ್ಗಾರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. “ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ್ರೆ, ಒಳ್ಳೇ ಕಮಲ್‌ಹಾಸನ್ ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ ಸಾರ್...” ಅಂತಾಸೋ ಅಥ್ವಾ “ಒಂದು ಲೈಂಗಲ್‌ನಿಂದ ನೋಡಿದ್ರೆ ನೀವೊಳ್ಳೆ ಐಶ್ವರ್ಯಾರ್ಥೆ ಕಂಡ್ವಾಗೆ ಕಾಣ್ತೀರಿ ಮೇಡಂ.. ಅಂತಾಸೋ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಮಿಷಿ ಆಗೋಲ್ಲ? ಆದ್ರೆ ಅದೇ ಹೋಲಿಕೆ, ಯಾರೋ ವಿಲನ್ ಜೊತೆಗೋ, ಜೋಕರ್ ಜೊತೆಗೋ, ಹಗರಣಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿರೋ ಪುಢಾರಿ ಜೊತೆಗೋ, ಅಥ್ವಾ ಲೋಕಾಯುಕ್ತರ ಬಲೆಬಿದ್ದ ಭ್ರಷ್ಟನ ಜೊತೆಗೋ ಆದ್ರೆ ಬೇಜಾರು ಖಂಡಿತ. ಮೊನ್ನೆ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವರ ಪುಟ್ಟ ಮಗಳು ಬಲು ಚೂಟಿ. “ಅಂಕಲ್, ಲೂಟಿಂಗ್ ಆಯ್ತಾ?” ಎಂದು ನನ್ನ ಕೇಳಿದಳು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೋಡ್ತಾ ಇರೋ ಈ ಹುಡುಗಿ, ನನ್ನನ್ನಾರೋ ಹೀರೋ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಮಿಷಿಯಾಗಿ “ನಾನು ಯಾರು ಹೇಳು ನೋಡೋಣ” ಎಂದೆ. ಆಗವಳು ದಪ್ಪದಪ್ಪಕ್ಕಿರೋ ವಿಲನ್ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದಾಗ, ನನ್ನ ಮುಖ ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣಕ್ಕಾಯಿತು.

ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಸೆಳೆಯೋಕೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಈ ಹೋಲಿಕೆ ತಂತ್ರ ಬಳಸ್ತಾರೆ. “ಒಳ್ಳೇ ಫೇರ್ ಆಗಿ ಅಮೀರ್ ಖಾನ್ ಥರಾ ಇದ್ದೀರಿ ಸಾರ್... ಈ ಕಲರ್ ನಿಮಗೆ ಸೂಟ್ ಆಗುತ್ತೆ” ಎಂದು ಅಂಗಡಿಯವನು ಹೇಳಿದಾಗ, ಬೆಲೆ ತುಸು ದುಬಾರಿ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿದರೂ, ನೀವು ಆ ಶರ್ಟ್ ಖರೀದಿ ಮಾಡೋದು ಖಂಡಿತ. ಈ ತಂತ್ರ ಮಹಿಳಾಮಣಿಗಳ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಲು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತ. ಜನಪ್ರಿಯ ಚಿತ್ರನಟಿ ಅಥ್ವಾ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರೋ ಸೀರಿಯಲ್ ನಟಿಯರೊಂದಿಗಿನ ಹೋಲಿಕೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು.

ಈ ರೀತಿಯ ಹೋಲಿಕೆಗಳು, ಹಲವು ಅವಾಂತರಗಳಿಗೂ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೇನೇ ಕಾಣುವರೊಬ್ಬರು, ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನ ಸೋಡಿದ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರೊಬ್ಬರು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವರದ್ದು ಚಾಡಿಕೋರ ನಾಲಿಗೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ವರದಿ, ನಿಮ್ಮಾಕೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕಲಹದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಹುದು.

ಹೀಗಾಗಿ “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಸೋಡಿದ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂಬ ಉದ್ಗಾರ ಬಂದಾಗ, ಎಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ಸೂಕ್ತ. ಈ ಅನುಮಾನದ ಬೀಜವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅನಾನುಕೂಲಗಳಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ಈ ‘ಕನ್‌ಪ್ಯೂಷನ್’ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದರೆ, ಅದರ ಸವಿಯನ್ನೂ ಸವಿಯಬಹುದು.

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಹೂವಿನ ಅಂಗಡಿಯವನು ಸೆಲೂನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇರ್ ಕಟ್ ಮತ್ತು ಶೇವ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ. ದುಡ್ಡು ಕೊಡಲು ಹೋದಾಗ ಸೆಲೂನ್ ಅಂಗಡಿಯವನು, ಇಲ್ಲ ಸಾರ್ ನಾನು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ನನ್ನ ಸೇವೆ ಅಂದ, ಮರುದಿನ ಅವನು ಅಂಗಡಿ ತೆಗೆಯಲು ಹೋದಾಗ ಒಂದು ಗೊಂಚಲು ಹೂವು ಜೊತೆಗೆ ಶುಭಾಶಯ ಪತ್ರ ಇತ್ತು. ಆದಿನ ಒಬ್ಬ ಹಣ್ಣು ಮಾರುವವನು ಬಂದ. ಅವನ ಬಳಿಯೂ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಶೇವ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ. ಮರುದಿನ ಅವನ ಅಂಗಡಿ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಹಣ್ಣು ಜೊತೆಗೆ ಶುಭಾಶಯ ಪತ್ರ ಇತ್ತು. ಆ ದಿನ ಒಬ್ಬ ಸಾಫ್ಟ್ ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಬಂದ ಅವನಿಗೆ ಹೇರ್ ಕಟ್ ಶೇವ್ ಎರಡೂ ಮಾಡಿದ. ಅವನಿಂದಲೂ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದು ನನ್ನ ಸೇವೆ ಅಂದ. ಮರುದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು ಗೊತ್ತಾ. ಈ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಪುಗಸಟ್ಟಿ ಹೇರ್ ಕಟ್ ಮತ್ತು ಶೇವ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಇದ್ದ ಹಾಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಸಾಫ್ಟ್ ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಗಳು.

ಉಕ್ತಿ-ಚಾಟೂಕ್ತಿ

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಫಲಿತಾಂಶ : ಹುಡುಗಿಯರದೇ ಮೇಲುಗೈ - ಸುದ್ದಿ.

ಗಮನಿಸಬೇಕೋ ಹುಡುಗನು ಎರಡನು ಹುಡುಗಿಗೆ ಒಂದೇ ಲಕ್ಷ ದಿಟಂ
ಹುಡುಗಿಯು ಕೇವಲ ಪಾಠವ ಗಮನಿಸೆ ಹುಡುಗನು ಪಾಠವ ಹುಡುಗಿಯನೂ

★ ★ ★

'ಲಾಟರಿ ನಿಷೇಧಕ್ಕೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ' - ಸುದ್ದಿ.

ಬಹುವೇ ಒಳಿತಿದು ಲಾಟರಿ ನಿಲ್ವದು ಕನಸ ಕಾಣ್ವುದು ಇನಿತುಂ ಹಿತವಲ್ಲ
ಗಿರವೀ ಸೇರಿಗು ಮನೆ ದಳ್ಳಾಳಿಗು ಲಾಟರಿ ವ್ಯಸನಿಯೆ ಇರದಿರೆ ಬದುಕಿಲ್ಲ!

★ ★ ★

'ಡಾ. ರಾಜ್ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ರಜೆ ಘೋಷಿಸಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ'-ಮು.ಮಂ.

ವರನಟ ನಟಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲವ ಆ ದಿನ ಬಿಟ್ಟೇ ತೋರಿಸಲಿ
ರಜೆಯನು ಕಳೆಯುತ ಚಿತ್ರವ ನೋಡುತ ಜನತೆಯು ಸುಖದಿಂ ಪವಡಿಸಲಿ

★ ★ ★

'ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ ನಾಯಿ' - ಸುದ್ದಿ.

ಸೋಗಾಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಇನಿತೂ ಇಲ್ಲವು ಓಡುವನಟ್ಟುತ ಕಚ್ಚುವುದು
ಕುಳಿತಿದ ಕಡೆಯೇ ಕಚ್ಚುವ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾದರಿ ಅಯ್ಯೋ ತಿಳಿಯದದು

★ ★ ★

'ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಭಾಜಪದ ಶಾಸಕ' - ಸುದ್ದಿ.

ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೆ ರಮಂತೆ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ
ಯತ್ರ ತೇ ವಿಕ್ರಿಯಂತೆ ರಮಂತೆ ತತ್ರ ಶಾಸಕಾಃ?

★ ★ ★

ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಸಂಬಳ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ - ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ

ಸಂಬಳ ದೊಡ್ಡದು ಆಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಯ ಜನರು ಪರಾರಿ
ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಧದಿಂದಲಿ ತಲೆಗಳ ಆಮದು ಜಾರಿ

★ ★ ★

'ಎರಡನೇ ಅವಧಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ನನ್ನ ಅಭ್ಯರ್ಥನಿಲ್ಲ' - ಕಲಾಂ

ಇಂತಹ ಒಳಿತಿನ ನಿರ್ಣಯ ತಳೆದಾ ಕಲಾಂಗೆ ಮನಸಾ ನಮ್ಮ ಸಲಾಂ
ಕುಯುಕ್ತಿ ಸಲ್ಲದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕೆ ಸದ್ಯಕೆ ಅವರೇ ಬಲು ಸೂಕ್ತಂ

★ ★ ★

'ಆರ್ಜುನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತ ಎಸ್.ಐ. ಅಮಾನತು' - ಸುದ್ದಿ.

ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಆರ್ಜುನ ಎಂದಿಗು ತನ್ನಯ ಗುರಿಯಂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ
ಈ ಆರ್ಜುನಗೋ ಗುರಿಯೇ ಇಲ್ಲವು ತಪ್ಪುವುದೆಂದೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ.

★ ★ ★

ಪ್ರೀತಿ ಪಾಠ

- ಲೋಕನಾಥ ದೀಕ್ಷಿತ್

ಶಕ್ಕು ಉರೂಫ್ ಶಕುಂತಲ ರಾವ್ ಆನಂದರಾಯರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ. ತೊಳೆದ ಕೆಂಡದ ಹಾಗೆ ಫಳ ಫಳಿಸುವ ಶಕ್ಕು 'ಮಾದರಿ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘ'ದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ. ಈಕೆಯ ಆಕಾರ ನೋಡಿ ಮಹಿಳಾ ಮಣಿಗಳು ಈಕೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೋ ಅಥವಾ ಈಕೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಹೆದರಿ ಒಟ್ಟು ಹಾಕಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈಕೆಯೇ 'ಮಾದರಿ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘ'ದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಸಂಘದ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಆಗು ಹೋಗುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಈಕೆಯದೇ ಮೊದಲ ಮಾತು.

ಈಗ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ 'ಶಕುಂತಲ' ನಾಟಕವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಂಘದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಇಂದಿರಮ್ಮನ ಯಜಮಾನರು, ಮಾದುರಾಯರು ರಚಿಸಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕದ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರವಾದ 'ಶಕುಂತಲ'ಯ ಪಾತ್ರ ಸಂಘದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಶಕ್ಕು ಅವರದ್ದೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಈಗ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ನಾಯಕ ಪಾತ್ರಧಾರಿ, ದುಶ್ಯಂತನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ. ನಾಟಕದ ತಾಲೀಮು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ, ದುಶ್ಯಂತನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶಕ ಸ್ವಯಂ ಮಾದುರಾಯನೇ 'ಲೈನ್' ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಆನಂದರಾಯರು ಅಂದರೆ ನಂ ಶಕ್ಕು ಏಕಮಾತ್ರ ಪತಿ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಫ್ಲಾಸ್ಕು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ಕತ್ತಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಹಿಡಿದು 'ಎಂಟ್ರಿ' ಕೊಟ್ಟರು.

'ಯಾಕ್ರಿ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಏಳುಗಂಟೆಗೆ ಕಾಫಿ ತಗಂದು ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಗಿಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ' ಶಕ್ಕು ಸಿಡುಕಿದರು.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಆನಂದರಾಯರು ಉತ್ತರಿಸದೆ ಕಾಫಿ ಬಿಸ್ಕತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತರು. ನಿರ್ದೇಶಕರು ಕಾಫಿ ವಾಸನೆ ಹೀರಿ 'ಕಾಫಿ ಬ್ರೇಕ್' ಕೊಟ್ಟರು. ನಿರ್ದೇಶಕರು ಆನಂದರಾಯರ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕೂತರು.

ಬ್ರೇಕ್ ಕೆ ಬಾದ್ ಮತ್ತೆ ತಾಲೀಮು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಿರ್ದೇಶಕರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಲನ್ನು ಆನಂದರಾಯರು ತಿದ್ದಿದರು, ಅಲ್ಲೆ ಇದ್ದ ಇಂದಿರಮ್ಮ "ಏನ್ರಿ ದುಶ್ಯಂತನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ನಂ ಶಕ್ಕು ಎಜಮಾನ್ರು ಏಕೆ ಆಗಬಾರದೂ" ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

"ಏಕೆ ಆಗಬಾರದು ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬೀ ವೀರಣ್ಣ ಕಳ್ಳ ಆದ್ರೆ ಜಯಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪಾತ್ರ ಸಹಿಸ್ತಿದ್ದು ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿ ಸಹಜತೆ ಮೂಡುತ್ತೆ. ಹಾಗೆ ಅಗ್ಲಿ ಶಕ್ಕು ಶಕುಂತಲ ಆದ್ರೆ ನಂ ಆನಂದ ರಾಯರು ದುಶ್ಯಂತನ ಪಾತ್ರ. ಸರಿ ರಾಯರೇ ಲೈನ್ ಓದೀ. - "

ನಿರ್ದೇಶಕರು ಅಜ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆನಂದರಾಯರು ತಲೆ ಅಡಿಸಿದರು.

ಈಗ ತಾಲೀಮು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ, ಅದೇಕೋ ಏನೋ ರಾಯರು ಪತ್ನಿ ಸಂಗಡ

ಪ್ರೇಮ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳುವಾಗ ನಡಗುತ್ತಾರೆ, ಡೈಲಾಗ್ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕದ ದಿನ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಪ್ರತಿದಿನ ಇದೇ ಗೋಳು. ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ತಲೆ ಬಿಸಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

“ಅಲ್ಲೀ ಆನಂದರಾಯರೇ... ಅವ್ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ತಡವರಿಸ್ತೀರಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿನ ಸೋಡಿದ್ರೆ BE COOL ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆ ನಿನ್ನ ನಾಮಾಂಕಿತವೇನೂ ಅಂತ ಕೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತು ಅವರು ಶಕುಂತಲ ಅಂತಾರೆ ಆಗ ನೀವು “ನಿನ್ನ ಸೋಟ ಮೈಮಾಟ, ನಿನ್ನ ಕಂಠ, ಹಾವ, ಭಾವ, ಇವುಗಳಿಂದ ನೀನು ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವೆ, ಹಾಗಾಗಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪ್ರೇಮಾಂಕುರವಾಗಿದೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಈ ಗುಲಾಬಿ ಹೂ ಕೊಡಿ, ಇಷ್ಟೇ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ, ನಾಡಿದ್ದೆ ನಾಟಕಾರೀ ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾನ ಕಾಪಾಡಿಪ್ಪಾ’ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಆನಂದರಾಯರ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು.

“ಆಯ್ತು ಆಯ್ತು ಮಾದೂರಾಯರೇ ಈಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ” ಆನಂದರಾಯರು ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೆ ಏರಿತು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಶಕುಂತಲ ಬಂದಳು ದುಶ್ಯಂತ ಉರೂಫ್ ಆನಂದರಾಯರು ಬೆವತರು ಡೈಲಾಗ್ ಮರೆತರು. “ನಾಡಿದೇ ನಾಟಕರೀ-” ನಿರ್ದೇಶಕರು ತಲೆಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತು ಕೂತರು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯೆ ಲಲಿತಮ್ಮ - “ಸಾರ್ ಈಗ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ, ಶಕ್ತು ಅವರ ಬದಲು ಇಂದಿರಾ ಕೈಲಿ ಲೈನ್ ಹೇಳ್ವಿ ಆಗ ಹೇಗೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಸೋಡೋಣ, ಇಟೀಸ್ ಮೈ ಸಜೆಷನ್ ಸಾರ್ ಏನೂ ತಿಳ್ಕೊಬೇಡೀ” ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ಆಯ್ತು ಇಂದೂ ನೀನು ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಾ ರಾಯರೇ ನೀವೂ ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದೂ ಡೈಲಾಗ್ ಹೇಳಿಪ್ಪಾ...” ನಿರ್ದೇಶಕರು ಆಜ್ಞೆ ಇತ್ತರು. ಇಂದಿರಮ್ಮ ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದರು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ರಾಯರು ಬಂದರು ಇಂದಿರಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದರು, ಕೈ ಹಿಡಿದು ಗುಲಾಬಿ ಕೊಟ್ಟು ಸೊಂಟ ಬಳಸಿ, ಗಲ್ಲ ಸವರಿ, ಸೊಗಸಾಗಿ ಸಾಲುಗಳನ್ನ ಹೇಳಿದರು.

“ಬೇಷ್ ಆನಂದರಾಯರೇ, ಇಂದೂ ನೀನೇ ಶಾಕುಂತಲ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿಬಿಡೂ, ಹೆಂಡ್ತಿನ ಸೋಡಿದ್ರೆ ಹೆದರ್ದಾರೆ ರಾಯರು” ನಿರ್ದೇಶಕರು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟರು.

“ಆಯ್ತು ಬಿಡಿ ಹಾಗೇ ಆಗ್ಲೀ...” ಇಂದಿರಮ್ಮ ಗಲ್ಲ ಕೆಂಪೇರಿಸಿಕೊಂಡರು.

“ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮಾದೂರಾಯರೆ, ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇದೀನಿ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ಗಲ್ಲ ಸವರೋದನ್ನ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಸೋಡೋಕೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಶಾಕುಂತಲ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕೂ... ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ರು ನನ್ನ ಗಲ್ಲನೇ ಸವರಬೇಕೂ...” ಸೆಕ್ರೆಟ್ರಿ ಶಾಕುಂತಲ ಫಾರ್ಜಿಸಿದರು.

“ಏನಿ ಮಾಡೋದೂ, ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ರು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ರ ಬಂದ್ರೆ ಪ್ರೀತಿ ಮಾತಾಡೋದು ಹಾಗಿರಲಿ, ಪಾಪ ಕೈ, ಕಾಲು, ತುಟಿ, ಎಲ್ಲಾ ನಡಗುತ್ತಲೀ... ಎಲ್ಲೋ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ರನ್ನ ಜಾಸ್ತಿ ಗದರಿಸ್ತೀರಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ” ಮಾದೂರಾಯರು.

“ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲವ್ವಾ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಂತಾರೋ ಅದಕ್ಕಿನ್ನಾ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ಅಂದಿಲ್ಲಾಸಾರ್ -” ಶಕ್ತು ನೊಂದುಕೊಂಡರು.

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಾಡಿದ್ದೇ ನಾಟಕ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರಬೇಕು-” ನಿರ್ದೇಶಕರು ಪತ್ನಿಯನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

ನಾಟಕ ಸೊಗಸಾಗಿ ಬಂತು. ಆನಂದರಾಯರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. “ಎನ್ನಿ ಶಾಕುಂತಲ ಏನು ಮೋಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಿ ಯಜಮಾನ್ರಿಗೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ನಗಡ್ತಾ ಇದ್ದೋರು, ಗಲ್ಲ ಸವರೋದೇನೂ, ಕೈ ಕೈ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳೋದೇನೂ-” ಇಂದಿರಮ್ಮ ಚುಡಾಯಿಸಿದರು.

“ಅಂಥಾದೇನೂ ಇಲ್ಲ ಇಂದಿರಮ್ಮಾ... ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರೀತಿ ಪಾಠ ಹೇಳ್ಕೊಟ್ಟೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದರು-” ಶಾಕುಂತಲ ನಾಚಿದರು.

ಎಲ್ಲರೂ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರು. ಶಾಕುಂತಲ ಆನಂದರಾಯರು ಕೈ ಕೈ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಸೈಡ್ ವಿಂಗಿಗೆ ಹೋದರು.

ಒಂದು ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂನಲ್ಲಿ ಮೂವರು ವಯಸ್ಸಾದ ರೋಗಿಗಳಿದ್ದರು. ಅವರು ನಮಗೆ ಇನ್ನೇನು ವಯಸ್ಸಾಯಿತು ನಾವು ಹೋಗೋ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ ಅಂತ ಮಾತಾಡ್ಕೊತಾ, ಯಾರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು, ಯಾರು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು ಅಂತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡ್ಕೊತಾ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಡಾಕ್ಟರು ಏನು ನೀವು ನೀವೇ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀರ. ನೀವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಲೀ ನರಕಕ್ಕಾಗಲೀ ಹೇಗೆ ಹೋಗ್ತೀರ, ನಾನು ಕಳಿಸಿದರೆ ತಾನೇ ಅಂದರು.

ಡಾಕ್ಟರು ರಜಾ ಹೋಗುವಾಗ ತಮ್ಮ ವೈದ್ಯ ಮಗನಿಗೆ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನ್ನು ನೋಡ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರು ವಾಪಸ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಹೇಗೆ ನಡೆತಿದೆ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಮಗ ಎಲ್ಲ ವರದಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಮೇಡಂ ರಾಧಿಕ ಅವರ ಗ್ಯಾಸ್ ಟ್ರಬಲ್ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗಿದೆ ನಾಳೆಯಿಂದ ಅವರು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಬರಲ್ಲ ಅಂದ. ಡಾಕ್ಟರು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಸರಿಹೋಯ್ತು ಈಗ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ನಾವು ಮನೆ ಕಂತು ಕಟ್ಟೋಕೆ ಏನು ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಕುಸಿದು ಕೂತರು.

ರಿ.ನಂ: 16692/1990-91

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ವಾಸವಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ☎ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
☎ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
☎ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
☎ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

ಮಾಹಿತಿ ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

★ ಕೇವಲ 78 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ 10% ರಷ್ಟು ಗಳಿಸಿ.

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಜಿತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು:-

★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಆಡಮಾನ ಸಾಲ
★ ಗೃಹೋಪಯಾಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಕ್ಸ್. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು:

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಪಿ.ಆರ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ಎ.ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತುಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

Mailing Date
5th of every month
Mailed at: Rajajinagar - PO

CPM/KK/BGW-544/2006-2008
RNI-KAR-KAN / 2005 / 15457

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>